

Advocata Croatiae

List svetišta i župe Majke Božje Remetske :: Gospa 2019. :: Zagreb :: godina 23. :: broj 69 :: cijena 15 kuna

www.zuparemete.net

Iskoracimo zajedno

Lucija Čutura

Remetska župna zajednica i svetište zajedništvo rastu iz dana u dan. Duhovni rast svjedoči župna kronologija koja obiluje brojnim pastoralnim djelovanjima, posebno novim iskoracima i prilagodbi svakidašnjim pastoralnim izazovima. Od Uskrsa do Velike Gospe, u vremenu kad Advocata Croatiae bilježi događaje, niz je pastoralnih aktivnosti koje duhovno oplemenjuju župnu zajednicu.

Kad se prolazi kroz svetište i njegovu okolinu uočavaju se noviteti. Prvo, crkva je prepoznatljiva, krov odiše ljepotom. Uređen je parking, a radovi u Gospinom vrtu privode se kraju. Pored onih tradicionalnih, već ustaljenih pastoralnih aktivnosti vodstvo župe čini iskorake i širi nove vidike, poput hodočašća u Aljmaš, Đakovo, Sombor, Vukovar, Ovčaru, Ilok. Tu su još i druga hodočašća, ali ova su nekako nezaobilazna. Zašto? Kroz te primjere Crkva pokazuje svoje poslanje koje je imala kroz cijelu povijest, a to je ljubav prema istini. Današnji čovjek je žrtva medija, globalizma i tehnologije. Analizirajući trendove, brojni posuđuju savjest iz medijskoga ili globalnoga svijeta. Jednostavno zaboravljaju da ih je Bog stvorio na svoju sliku i priliku. Upravo je hodočašće na stradalnička mjesta bila opomena da ne treba posuđivati savjest iz kolektiva. Hodočašća na takva mjesta govore bez rije-

či, ali isto tako ne treba zaboravljati svoje žrtve na čijim se temeljima živi. Župnik o. Čirko otvara prostor i poziva na zajedništvo. Svaki župnik, kao i svatko tko dođe na čelo neke institucije, ima svoju viziju, preuzima ulogu vođe te ujedno odgovara Bogu i narodu. Pod vodstvom remetskoga župnika o. Antonia Maria Čirka hrabrost je ljubav prema istini, jer mnogi danas prešućuju žrtve Domovinskoga rata. I tu dolazi do iskoraka remetske župe, jednostavnog ali ustrajnog pokušaja da »župni kvasac« dođe na tlo puno žrtava. Kako je Tertulijan naveo u ranom kršćanstvu: »Krv mučenika, sjeme je novih kršćana«, vodilja je remetskom župniku koji, kad se analizira njegov rad, promatra to u današnjem svijetu i svjetlu.

I remetsko svetište može se promatrati kroz žrtve ubijenih pavlina u 16. stoljeću. Njihove žrtve su zaboravljene, a ubijeni su isključivo zbog vjere. Zar to ne mogu biti remetski blaženici? To je poziv redovnicima, a i laicima da se organiziraju dani uzornih remetskih redovnika i svećenika te da se pokrene stanoviti proces i nova zajednička tradicija. Naravno, i suvremenike treba uključiti, od mons. Leopolda Rusana do o. Vjenceslavu Miheteca. Ono što je od Boga to će proći, a zajedništvo će vječno slaviti Boga. Sve nas se poziva da se uključimo i damo svoj doprinos zajedništvu, iznesemo svjedočanstva o uzornim karmelićanima koji danas upravljaju svetištem, ali i onima koji su živjeli svetačkim životom i dali svoj doprinos kroz povijest Odvjetnici i Zagovornici Hrvatske. Iz tih razloga bi bilo dobro napraviti još jedan iskorak i pronaći termin u našoj župnoj zajednici za dane uzornih redovnika i svećenika remetske župe. Za početak kroz simpozije i svjedočanstva, a ostalo će nas u zajedništvu usmjeriti Gospa Remetska!

IMPRESSUM

Izdavač: Župa Uznesenja BDM - Remete
Za izdavača: o. Antonio-Mario Čirko
Adresa uredništva: Česmičkoga 1, 10000 Zagreb
Telefon: 01/4500 500, faks: 01/4580 952
E-adresa: zupa.remete@gmail.com
Glavni urednik: o. Antonio-Mario Čirko
Izvršni urednik: Lucija Čutura
Korektura: Martin Čutura

Fotografija na naslovnicu: Duhovsko bdijenje u Remetama
Fotografirali: Vlado Čutura, Marko Dušak,
Elvir Tabaković, Bernrd Čović, arhiva župe
PBZ Žiro-račun: HR1423400091510697474
ISSN: 1331-4092
Grafička priprema: Slavica Čutura
Tisak: M-PRINT, Zagreb
Časopis izlazi tri puta godišnje: za Uskrs, Božić i Veliku Gospu

4 Marija se vraća doma

»Slatka naša Utjeho, Majko Božjeg Sina! Tek po tebi čeka nas rajska domovina!«

*o. Bernardin
Viszmeg*

7 Duhovsko bdijenje u Remetama

Večer molitve i slavljenja Boga

10 Zašto je Gospa progovorila hrvatskim jezikom?

prof. dr. Božo Skoko

24 Hodočašće Aljmaškoj Gospo od Utočišta: 18. i 19. svibnja 2019.

Kod Gospe Povratnice

38 Što mladi žele u odgoju i obrazovanju?

Jadranka Bizjak Igrec

- 5 Misli o Velikoj Gosi - o. Gerard Tomo Stantić
- 6 Važnost iskrenog pokajanja - o. Antonio-Mario Čirko
- 14 Zajedništvo karmeličanskih župa
- 17 Tjelovo u Remetama

- 19 Četrdeset godina misništva o. Ilije Tipurića
- 22 Nastavljaju pavlinsku tradiciju
- 23 Molitva nade za žene i majke
- 30 Pješačilo 68 remetskih župljana
- 32 Planiranje i upravljanje osobnim financijama

- 40 Prvopričesnici
- 42 Potvrđenici
- 46 Kronologija župe: Uskrs - Velika Gospa 2019.
- 49 Stranice za školarce
- 51 Maticе

Marija se vraća doma

»Slatka naša Utjeho, Majko Božjeg Sina! Tek po tebi čeka nas rajska domovina!«

Autor:
o. Bernardin Viszmeg

Sigurno, da nije u istoj mjeri, ali svaki čovjek voli svoju rodnu zemlju, tj. svoju domovinu. Ali po naravi u čovjeka ima i jačih osjećaja od domoljublja. Tu je odmah, recimo zaljubljenost, što često nuka čovjeka da napusti svoju domovinu.

O svemu tome potrebno je razmišljati, jer nešto slično nalazimo i u odnosu s Bogom. Sam Isus govorio je svojim sljedbenicima da napuste sve i svakoga. To su učinili apostoli kada su ostavili svoju obitelj, rođinu, posao i tako slijedili Isusa. Poticala ih je njihova uskrsna vjera i preporođena ljubav sve do nakraj zemlje da budu Njegovi svjedoci i da navještaju evanđelje svim stvorenjima pod nebom i dok svoje duhovne oči su uprli u uskrsloga Isusa, govorili su sa svetim Pavlom zajedno: »Želim otići i biti s Kristom!« Takvo duhovno stanje je imala i takvi su osjećaji bili i u majčinskom srcu Blažene Djevice Marije. Zato je potpuno razumljivo da za Nju odlazak sa zemlje nije znaciila bol ili patnju. Ako itko, onda je Ona zaista znala što znači živjeti s Isusom. Siromašna nazaretska kuća zbog te se je prisutnosti pretvorila u raj, u domovinu »vječne sreće«. U Marijinom srcu svi drugi osjećaji su se umanjili naspram ljubavi prema svome Sinu. Ona je zaista mogla reći: gdje Ti živiš, tamo je moja domovina.

Lako možemo zamisliti kako je za nju život postao prazan i osiromašen kada je Isus konačno otisao sa zemlje. Podno križa i Ona je morala iskusiti kako

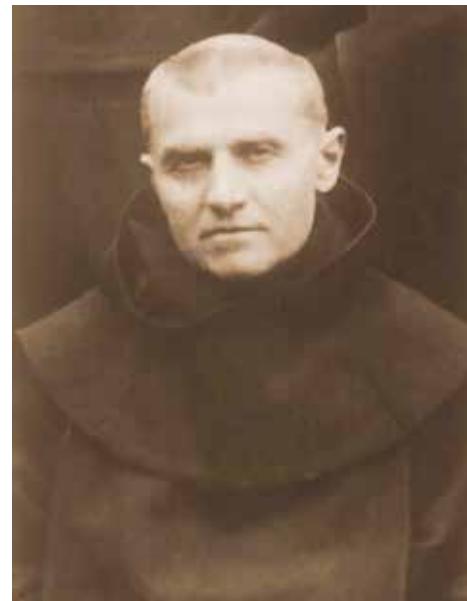
smrt voljene osobe ranjava čovjekovo srce i čovjekovu dušu iako je nakon toga došlo slavno uskrsnuće i pobjeda. Ali te okolnosti još su jače zapečatili njihov rastanak. U Marijinom srcu nije ostalo ništa drugo nego blago sjećanje i sve jača i jača želja za ponovnim susretom. Tješiti je mogla samo pomisao da toga Isusa, koga je devet mjeseci nosila u svome tijelu, pod srcem, sada ga »nosi« u svome srcu kao vječnog Gosta. Ali ni ovo sve nije moglo nadoknaditi tjelesnu prisutnost Isusa. Zato je imala čežnju otici doma, tamo gdje Isus živi u jedinstvu Presvetoga Trojstva. A dobra i zahvalna djeca uvek s razumijevanjem prihvataju majčinu želju. To je učinio i Isus, kada na kraju njenog života nije dopustio da ju prekrije duga noć smrti, nego ju je obasiao zorom vječnog života. I upravo taj događaj slavimo danas. Slavimo jer znamo da Isus i nas želi pridružiti svojoj Majci jer smo i mi njezina djeca a njegova braća i sestre. Inače ne bi rekao: »U kući Oca mojega ima mnogo stanova« i »Idem vam priprijeti mjesto«.

Marija je bila prva, u čijem životu se ostvarilo ovo Isusovo obećanje, a to će se dogoditi i nama, ako naš životni »da«, poput Marije, stavljamo u Božje ruke. I zato na kraj života smrt ne može staviti točku, nego samo zarez. Zadnja riječ ne pripada smrti nego životu!

»Slatka naša Utjeho, Majko Božjeg Sina!
Tek po tebi čeka nas rajska domovina!«

Misli o Velikoj Gospi sluge Božjega oca Gerarda Tome Stantića, karmeličanina (1876. – 1956.)

»Hitam u nebo da poljubim Isusa s Majkom«

»Vjera nas uči da je Blažena Djevica Marija poslije smrti uznesena na nebesa i uživa vjekovječnu radost. Danas je kraj žalosti, jer nam je mila Majka otišla na nebo. Ona je Majka koja je pred sobom Božje lice gledala i željela je nama biti ljestve, po čijem se primjeru trebamo penjati, dok mi ne stignemo u nebo.« (Propovijed na Veliku Gospu 1910.)

»Hitam u nebo da poljubim Isusa s Majkom. To mi je danas kod podizanja palo na pamet, da je Majci Božjoj bio prvi posao poljubiti Isusa. Dakle, hititi i ljubiti je moj program.« 15. kolovoza 1931. (Theologia pastoralis, 002813)

»Jer je Majka Božja i s tijelom u nebu, ima neodoljivu ljubav prema svakom stvorenju. Djetetu je najpriče stvorenje majka, a našoj duši je Majka Božja koja je na koncilu u Efezu 431. proglašena Majkom Božjom.« (Theologia pastoralis, 002820)

»Blažena Djevica Marija je Isusova i naša Majka. Bog zapovijeda da poštujemo svoju tjelesnu majku, a duhovnu s duhom. Sveti pismo nas uči da po duhu živimo i ne ugađamo svojim požudama. Neka nam duša bude duhovna zgrada sazidana na vjerskom nauku i nakićena dobrim djelima. Tako ćemo Majku Božju duhovno štovati i ostati njezina djeca.« (Theologia pastoralis, 008153)

»Od prvog zemaljskog raja, ljestvi je raj Majka Božja, jer je puna neuvela cvijeća kreposti, donijela je plod vječnog spaša i života, Isusa.« (Theologia pastoralis, 003244)

»Berem malo sebe zatajiti, za Majkom u nebo putovati. Ona je kao svemoćna ruka Božja.« 15. kolovoza 1952. (Theologia pastoralis, 003264)

»Dijete je sretno u krilu majke, a mi u krilu Božje Majke. Očišćeni i krepostima nakićeni, nju slijedimo.« (Theologia pastoralis, 003264)

»Majka Božja je na zemlji najviše odlikovana, sluškinjom je sebe nazivala. Zato je i postala Kraljicom na nebo uznesena. U nebu kraljuje i svoje štovatelje u nebo zove.« (Theologia pastoralis, 003395)

Važnost iskrenog pokajanja

Raskajano srce ne mora se više skrivati od Gospodina

- *Mi možemo biti oboreni, potpuno uništeni, preplavljeni žalošću i s umorom. Ali po pokajanju dolazi mir i snaga. I upravo je mir znak autentičnog Božjeg zahvata. To se lako može prepoznati u vlastitom srcu, jer taj mir je posve različit od ljudskog mira. Možda su oko osobe oluje, ali u središtu vlada mir.*

Autor:
o. Antonio
Mario Čirko

Za mene kao svećenika posebna je milost ispovijedati. U njoj prepoznajem neizmerno Božje milosrđe i ljubav, ljepotu iskrenoga pokajanja i nezasluženu milost koja mi je udijeljena da mogu odrješivati od grijeha. U sakramentu ispovijedi ili pomirenja, osoba koja dolazi reći svoje slabosti i propuste, to nije puko nabranjanje, nego iskrena molitva iz srca. Pred drugim ljudima znamo često skrivati svoje pravo lice i nedostatke, jer se bojimo što će o nama misliti. No kod Isusa je to posve suprotno. On nas poznaće, zna sve naše tajne, no želi da mu u slobodi sve to kažemo i predamo kako bi nas obnovio i dao nam nove duhovne snage. Zato nije dovoljno samo izreći grijeha, nego je važno iskreno pokajanje. Ono nam otvara ono što ništa drugo ne može. Hodamo li pred Gospodinom raskajana srca, bit ćemo preplavljeni nevjerojatnim blagoslovima! A blagoslovi su nešto temeljno za naše živote, bez njih se ne može živjeti potpuno vjernički.

Koje su blagodati pokajanja?

1. Boga vidimo drugačijim očima.
Raskajano srce ne mora se više skrivati od Gospodina! Ako priznajemo svoje grijehove, pokazujući svetu žalost i popravljajući stvari, s povjerenjem možemo gledati u Boga.
2. Nestanak svakoga straha.
Ima nekih koji odbijaju priznati svoj grijeh i znaju reći da su njihove ruke čiste. Takove osobe naizvan sa sigurnošću hodaju, hvale se da im je dobro, da im ništa ne nedostaje. Ali to je samo fasada. No onaj tko skriva svoj grijeh i ne kaje se, taj ne napreduje. Takvi ljudi nisu nikada zadovoljni, puni su straha i nemira. Ali onaj koji se kaje, tko je osjetljiv na grijeh, iz sebe miče sve ono što stvara spomenuti strah i nemir.

3. Novi način razmišljanja i djelovanja.
Po iskrenom kajanju otvaramo prostor djelovanju Duha Svetoga koji nas poučava kako postupati u raznim situacijama. Pokazuje nam što je dobro ili loše. Uči nas da budemo poput Isusa ljudi za druge, strpljivi i nešubični... Pokajanje tako pokreće stvaranje novoga čovjeka.

4. Mir i snaga
Mi možemo biti oboreni, potpuno uništeni, preplavljeni žalošću i s umorom. Ali po pokajanju dolazi mir i snaga. I upravo je mir znak autentičnog Božjeg zahvata. To se lako može prepoznati u vlastitom srcu, jer taj mir je posve različit od ljudskog mira. Možda su oko osobe oluje, ali u središtu vlada mir.
Uzmimo jedan primjer - svetog Stjepana. Djela apostolska za svetoga Stjepana kažu da je bio pun vjere i Duha Svetoga, te da je pun milosti i snage činio čudesa i znamenja u narodu. To je mnogima smetalo i podmetnuli su neke da ga lažno optuže da je govorio pogrdno protiv Mojsija i Boga. Štoviše, podjarili su i narod, starještine i pismoznance, koji su ga zgrabili i odveli u Vijeće te mu ondje sudili na temelju svjedočanstva podmetnutih lažnih svjedoka. Dok su ga tako optuživali, svi su nazočni u Vijeću bili usmjerili svoj pogled prema svetom Stjepanu i primijetili da mu je lice bilo kao u anđela (usp. Dj 6,1-15). To je taj mir koji spominjemo. Po ljudskome Stjepan je morao biti bar malo nervozan, bar malo prestrašen, ali ništa od toga. Kod njega je vladao potpuni mir.
Želiš li i ti posjedovati taj mir? Onda vidi da li imaš srce koje se kaje? Tada sve to Isusu iskreno reci u skrušenoj ispovijedi. Postat ćeš novi čovjek i upoznat ćeš ljepotu Božjeg milosrđa.

Duhovsko bdijenje u Remetama

Večer molitve i slavljenja Boga

- *Što li je čovjek uopće? Mi tek na trenutak možemo nazrijeti tu ljepotu bića i stvorenja koje se zove čovjek.*

U predvečerje Duhova, 8. lipnja remetsko svetište okupilo je više od tisuću sudiонika na obnovljenom prostoru južnog platoa pored crkve. Molitvom, pjesmom i zajedništvom slavili su Isusa i molili se Duhu Svetome da prožme sve sudsionike i one koje vjernici nose u svojim molitvama. Euharistiju je predslavio isusovac o. Ivan Ike Mandurić. Molitveno bdijenje pred Presvetim predvodio je župnik i upravitelj svetišta in solidum o. Antonio Mario Čirko, a Alan Hržica i Ana Rucner su uz slavljeničku službu Molitvene zajednice Srce Isusovo glazbeno animirali cijeli događaj praćen slavljem i duhovnom glazbom.

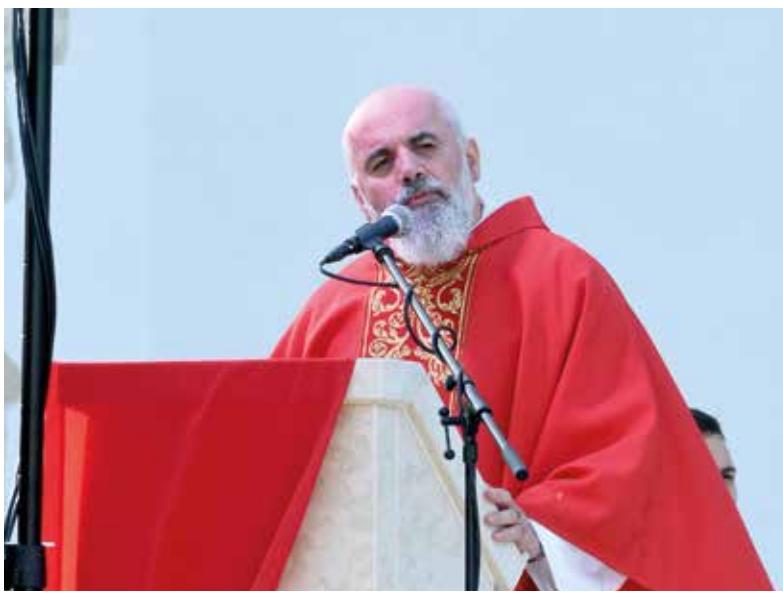
O. Ike u propovijedi je govorio o kompleksnosti ljudskog bića, koje je u isto vrijeme grešno ali i divno duhovno biće ako prihvati Duha Svetoga: »Mi u križnom putu razmatramo i cijelu smo korizmu to razmatrali – ja sam te Gospodine raspeo, ja sam ti trnovu krunu nabio, ja sam ti teški križ natovario. To je čovjek. Dragi brate i sestro, to sam ja i to si ti! To je ono što se dogodilo ljudskom rodu. To je ono što se dogodilo Adamu i to je ono po čemu je sav ljudski

rod zbog grijeha Adamova tako ranjen da je Zli likovao i mislio to je kraj! Mi iz ove naše ranjenosti ustvari ni ne znamo što je čovjek. Što li je to bilo u Adamu, što li je to bilo u njegovom životu, što li je to uzvišeno stvorene, što li je ta kruna svih stvorova, što li je taj čovjek koji veći je od anđela? Što li je čovjek uopće? Mi tek na trenutak možemo nazrijeti tu ljepotu bića i stvorenja koje se zove čovjek.«

U klanjanju pred Presvetim o. Antonio Mario Čirko je podsjetio važnosti štovanja Duha Svetoga spominjući karmelsku sveticu sv. Mirjam od Isusa Raspetoga. Jednom joj je prilikom Isus rekao:

»Ako me želiš naći, poznavati i poći za mnom, zazovi Duha Svetoga, Onoga koji je rasvjetlio moje učenike i koji rasvjetljuje sve narode što Ga zazivaju u molitvi. Uistinu, kažem vam: tko god zazove Duha Svetoga, tražit će me, naći će me i doći će k meni, po Njemu. Nježna će biti njegova savjest, poput poljskog cvijeća; ako onaj što moli bude roditelj, u njihovoj će obitelji zavladati mir; u njihovim će srcima biti mir, u ovom i u budućem životu. Vruće želim da razglasim, da će svi svećenici, koji bi jednom mjesечно slavili sv. misu na čast Duha Svetoga, time proslavili Njega, a svi vjernici koji će Ga prisutna u sv. misi tako častiti, bit će zauzvrat počašćeni od Duha Svetoga; u njihovim će dušama vladati mir i duše im neće umrijeti u tami. Traže se razne nove pobožnosti, a zaboravlja se tako važna pobožnost Duhu Svetomu.«

Zašto je Gospa progovorila hrvatskim jezikom?

- *I sveti Toma apostol je sumnjaо, iako je mјesece proveo s Isusom, nagledao se čuda i poznavao pisma iz prve ruke. Ali apostoli nakon Duhova, baš kao i milijuni kršćana diljem svijeta koje je dotaknulo Nebo, postali su najgorljiviji glasnogovornici Radosne vijesti.*

Autor:
prof. dr. Božo Skoko

A što ako se Gospa stvarno ukazala u Međugorju!« – zaskočio me iznenadnim pitanjem dugogodišnji kolega, novinar po zanimanju, inače prilično sumnjičav prema svemu što ne može osobno iskusiti, nakon poduzećeg razgovora o međugorskom fenu, u kojem mi je pokušao argumentirati da je duhovna stvarnost u našem svijetu nemoguća. »Znači, ipak nisi potpuno siguran u svoje tvrdnje?« – upitao sam. »Samo ostavljam mogućnost i hipotetski razmišljam - ako se ipak dokaže da je istina, što bi to uistinu značilo za hrvatski narod, za čovječanstvo... Bila bi to stvarno vijest stoljeća!« – dodao je mirno i zašutio kao da mu se tisuće pitanja odjednom počelo rojiti glavom.

Iako smo time završili razgovor, jer mu nisam mogao pružiti nijedan opipljiv dokaz o ukazanjima osim plodova Međugorja o kojima sam govorio, i mene je natjerao na razmišljanje. Jesmo li uistinu svjesni važnosti i snage Gospinih ukazanja? Ili ako već vjerujemo u taj fenomen očito naše oduševljenje, nada i zanos nisu primjereni snazi tih događanja, odnosno naša reakcija na to »čudo« nije dovoljno radosna i »zaznata« kako bismo druge potaknuli barem da se zamisle nad tom stvarnošću i Gospinim porukama. Sumnjati je ljudski. I sveti Toma apostol je sumnjaо, iako je mјesece proveo s Isusom, nagledao se čuda i poznavao pisma iz prve ruke. Ali apostoli nakon Duhova, baš kao i milijuni kršćana diljem svijeta koje je dotaknulo Nebo, postali su najgorljiviji glasnogovornici Radosne vijesti. Zato oni koji ne vjeruju s pravom očekuju od nas koji tvrdimo da smo iskusili Božju dobrotu i osjetili Gospin zagovor to

pokažemo vlastitim životom, odnosno da ih oduševimo svojim ponašanjem, djelima, primjerom, svjedočanstvom...

Dapače, hodočasnici koji putuju danima i miljama iz najudaljenijih dijelova svijeta opterećeni vlastitim brigama i fascinirani Gospinom brigom za čovječanstvo, ali i odabirom ovog našeg malog mjesta za njezinu veliko djelo, s pravom očekuju od naroda koji je zadobio takvu milost da bude primjer, da nešto nauče od njega... A mi se pogledajmo u zrcalo i zapitajmo – jesmo li uistinu inspiracija i poticaj svima njima da postanu bolji, odgovorniji, produhovljeniji i sretniji!?

A očito smo privilegirani kao zajednica, kao narod, kao vjernici, svjedočiti nečem tako nadnaravnom. Po svemu sudeći, na ovom našem kamenjaru Nebo je dotaknulo Zemlju. Gospa, koju stoljećima molimo, kojoj se utječemo i nazivamo svojom odvjetnicom i zagovornicom došla je među nas i progovorila našim jezikom. Nas želi za svjedoke, a preko nas želi poslati poruku cijelom svijetu.

Ako vjerujemo da su se Gospina ukazanja dogodila u Fatimi i Lurdu, a Crkva je donijela pravorijek o njihovoј autentičnosti, onda nema razloga ne vjerovati u mogućnost da svoju misiju, koju je ondje započela, nastavlja u Međugorju. Ako su se onamo dogodila ukazanja u presudnim vremenima, s jasnom nakanom i porukom čovječanstvu, onda nam je lakše povjerovati da su i vremena u kojima živimo izazovna i da svijet treba Majčinski savjet i recept za snalaženje u novim izazovima.

Zato mi u sjećanje dolazi jedna od najljepših pjesama posvećenih značenju Međugorja za hrvatski narod – *Croatiam*

Aeternam Drage Štambuka, koja na poseban način ocrtava svu dramatičnost i sav blagoslov koje su u našu i svjetsku povijest donijela ukazanja.

Croatiam Aeternam

Gospa s djecom govori hrvatski
i vrata zadnjih, zatvara, vremena.
Tko posljednji uđe
na živo će se drvo osloniti,
rukama izljuštiti grom od munje,
prozrijeti elemente
i razumjeti razluke ljudske.

Biti izabran u repu vremena,
kada gasnu narodi i zvijezde,
milost je veća od prvorodenja.
Nekad zborismo o predznacima,
sad sve ukazuje
na odsudni čas nastavka.

Tko mogaše ikada slutjeti
da Gospa je vrh naše sADBine?
Neuništiv snijeg,
otkrivenje nakana povijesti.
Kraljica otoka i kopna, stella
maris, sjajna nad sporim lađama.

O gipke hadrijanske struje,
unjište me, unesite krhko,
pod mjesечно krilo zaborava.
Plahim, ospite, poljupcima
dok blaga sipi svjetlost
sa hrvatskih zvijezda.

Koliko god pjesma zvučala pomalo apokaliptično, budući da Gospa – prema ovom vrsnom pjesniku i diplomatu – zatvara vrata posljednjih vremena, dolazeći među nas na »repu vremena«, ona slavi život s Bogom i tešku hrvatsku povijest, koja ovi me postaje blagoslovljena. Gospa nam daje posljednju opomenu i priliku za obraćenje, ali i dobronamjerne upute da se dostojanstveno pripremimo za Kristov završni dolazak. Ali dolazi među one koje smatra svojima, da bi ih ohrabrla i učinila svjedocima svijetu. Ona uistinu s djecom govori hrvatski. Ima li veće časti za jedan narod od toga da ga izravno dotakne Nebo i učini svojim instrumentom u stvaranju boljeg svijeta. »Biti izabran u repu vremena, kada gasnu narodi i zvijezde, milost je veća od

prvorodenja.« - kaže pjesnik i kao da baš opisuje vrijeme u kojem živimo. Dok se urušava poznati svijet pred našim očima, nama se otvara nova Božanska perspektiva. A mi jesmo li svjesni te milosti ili ju uzimamo zdravo za gotovo!?

»Hodočasnici koji putuju danima i miljama iz najudaljenijih dijelova svijeta opterećeni vlastitim brigama i fascinirani Gospinom brigom za čovječanstvo, ali i odabirom ovog našeg malog mjesta za njezino veliko djelo, s pravom očekuju od naroda koji je zadobio takvu milost da bude primjer, da nešto nauče od njega...«

»Tko mogaše ikada slutjeti da Gospa je vrh naše sudbine?« – pita se Štambuk u pjesmi, navodeći i Gospine njezine zazive koji su toliko proželi naše molitve, ali i hrvatsko duhovno biće da su postali dio našeg identiteta. Stoljećima smo ju nazivali Kraljicom Hrvata, Najvjernijom odvjetnicom Hrvatske, Najsjajnijom zvijezdom našeg mora... Njoj u čast su izgrađene tolike crkve i kapelice, izgovorene tolike krunice i molitve, preporučen tolike sudbine... A ona je koracala uz nas cijelu našu povijest. Prepoznivali smo njezina djela i čuda u Mariji Bistrici, Sinju, Trsatu, Remetama, zagrebačkim Kamenitim vratima... Spašavala nas je kad nam je bilo najteže, branila nas je od daleko nadmoćnijih, slala nam poruke kako nas nije napustila, obraćala je i one koji nisu vjerovali u njezinu moć i prisutnost. I onda kad smo se svi pomalo uspavali, a neki nažalost pronašli i alternativne bogove, Gospa nas budi i vraća u stvarnost. Ali nam daje i svoje povjerenje, postajući tako baš »vrh naše sudbine«. Pitanje je samo hoćemo li ga opravdati!

Kad znamo da je ova pjesma napisana daleke 1987. onda nam iz današnje perspektive djeluje pomalo i proročki. Autor ju je napisao u svibnju te godine, dok je živio i radio u Londonu, kao vrstan liječnik. A nedavno mi je, tijekom susreta u Zagrebu, ispričao i kako je nastala. Te svibanjske noći, nakon napornog dana, nikako nije uspijevalo usnuti. Ustao je i uključio televizor. Britanski BBC je na programu imao emisiju posvećenu Međugorju. To ga je iznenadilo. Iako je čuo za međugorska ukazanja i bio svjestan njihove snage, ta emisija ga je potaknula da shvati važnost Međugorja za cijeli svijet. Sjeo je za pisaći stol i u jednom dahu napisao ove stihove. Parafrasirajući svoga kolegu s početka priče, zapitajmo se i zamislimo – što ako pjesma stvarno opisuje našu stvarnost!? E onda je vrijeme da se uistinu probudimo.

Zašto baš u Međugorju?

Često čujemo pitanja poput onih – Ako se Gospa ukazala, zašto se ukazala baš u Međugorju, zašta je izabrala taj komadić hercegovačkog krša, do tada ni po čemu poznat dalje od Mostara? Gospa ima svoje razloge i bilo bi uzaludno pokušati proniknuti u njih. Međutim, činjenica je da vrlo često podcjenjujemo ove naše prostore, kao beznačajne i svijetu nebitne. Uostalom, jedino po čemu je svijet čuo za Bosnu i Hercegovinu posljednjih četvrt stoljeća jesu sukobi i krvavi rat. Zato možemo samo pretpostavljati kako je možda jedan od razloga Gospinih ukazanja, koja su započela točno deset godina prije izbijanja ratnih događanja na području bivše Jugoslavije, bio upozorenje da jedino obraćanjem, pokorom i molitvom za mir možemo izbjegći nadolazeće strahote. Zato se i predstavila kao Kraljica mira. Milijuni su povjerivali i počeli se obraćati. No, očito mi koji smo bili najbliži tom izvoru milosti nismo ispunili očekivanja Neba, a vidimo i sami da završetkom rata na našim prostorima

nije zaživio »pravedni mir«, koji je zagovarao sveti papa Ivan Pavao II. već se svako malo zvecka oružjem. I to ne samo na ovim prostorima, već u cijelom svijetu. Zato bi poruke Kraljice mira valjalo uistinu ozbiljno shvatiti, iznova iščitavati i početi se po njima ravnati.

Nedavno sam ponovno iščitavao poznati tekst o sukobu civilizacija slavnog američkog teoretičara Samuela Huntigtona, koji je objavio još 1993. u prestižnom vanjskopolitičkom časopisu »*Foreign Affairs*«. Zbog tog je teksta godinama bio prozivan u znanstvenoj zajednici, optuživan da na krivim pretpostavkama izvlači nelogične zaključke i sl. Međutim, s vremenskim odmakom vidimo da se Huntington pokazao zlogukim prorokom. Onome o čemu je pisao, nažalost svjedočimo posljednjih godina. Na sceni je stvarni sukob civilizacija. Već godinama strahujemo ponajprije od radikalnih islamista, koji se bore protiv »kršćanskog« Zapada. Nažalost to više nisu sporadični slučajevi već organizirani pokreti i državne politike. Čak i one islamske države koje smo smatrali modernima, uljudnima i demokratskima poput Turske ne mogu odoljeti sirenskom zovu pa tonu u autoritarne režime i vraćaju se radikalnim načelima islama, svrstavajući su uz arapsku braću i istodobno prijeteći Europi.

Huntington cijeli svijet promatra kroz sedam ili osam glavnih civilizacija. To su: Zapadna, Konfucijanska, Japanska, Islamska, Hinduistička, Slavensko-pravoslavna, Latinskoamerička i uvjetno govoreći Afrička civilizacija. U svome članku posebnu pozornost pridaje baš našim prostorima, kad je u pitanju sukob civilizacija, jer su baš u Bosni i Hercegovini susreću čak tri civilizacije – Zapadna, Islamska i Slavensko-pravoslavna. A te dodirne točke, odnosno »iskriviljene linije između civilizacija« smatra posebnim žarišnim točkama, koje će u budućnosti biti sve nestabilnije. Uz to našim prostorima prolazi i povjesna granica dviju Europa. »Najvažnija linija razdjelnica Europe« ona iz 1500. godine prolazi današnjim granicama između Finske i Rusije, između baltičkih država i Rusije, razdvajajući pretežito katoličku zapadnu Ukrajinu od pretežno pravoslavne istočne Ukrajinе – piše Huntington – nastavljajući južnije sve do bivše Jugoslavije, gdje ta granica

prolazi povijesnom razdjelnicom između Habsburškog i Otomanskog carstva. Tako s jedne strane ostaju Slovenija i Hrvatska te dijelovi Bosne i Hercegovine, a s druge ostatak Balkana. Autor kaže kako su ljudi sjeverno i zapadno od te linije katolici ili protestanti, kako su dijelili zajedničku sudbinu europske povijesti – feudalizam, Renesansu, Reformaciju, Prosvjetiteljstvo, Industrijsku revoluciju... Ljudi na istoku i jugu ove linije su muslimani ili pravoslavci; povijesno su pripadali Ottomanskom ili drugim carstvima i bili su samo dotaknuti tekovinama koje su oblikovale ostatak Europe te su i dalje manje ekonomski napredni... Sukobi između zemalja s jedne i druge strane te virtualne granice se odvijaju stoljećima. A sukobi bi mogli učestati – predviđa Huntington – zbog nekoliko razloga. Prije svega civilizacije su odijeljene jedna od druge na temelju povijesti, jezika, kulture, tradicije i religije. Pripadnici različitih civilizacija, podsjeća autor, imaju različite poglede na odnose između Boga i čovjeka, individualnog i grupe, građana i države, roditelja i djece, muža i žene, slobode i autoriteta... Ove razlike posljedice su stoljeća i stoljeća i ne mogu se promjeniti preko noći, niti ignorirati. A upravo je to pokušavao Zapad namećući svoje vrijednosti drugima i očekujući da će ih oni dočekati kao prosvjetitelje. Greškom Zapada smatra uvjerenje kako je zapadna civilizacija »univerzalna civilizacija« i kako »odgovara svim ljudima«. Takvo polazište u međunarodnim odnosima iziritiralo je mnoge. Tako zapadne ideje individualizma, liberalizma, ljudskih prava, jednakosti, demokracije, slobode tržišta, odvajanja crkve od države, najčešće imaju slab odjek u drugim civilizacijama i kulturama, zaključuje Huntington. Dapače, napori Zapada u propagiranju i nametanju svojih vrijednosti izazivaju reakciju protiv »imperializma ljudskih prava« i potiču reafirmaciju vlastitih tradicionalnih vrijednosti, što se najbolje vidi u potpori religijskim fundamentalistima od strane mladih generacija tamošnjih kultura. A dok je Europa drugima »solila pamet«, svjesno ili nesvesno se udaljila od vlastitih kršćanskih vrijednosti na kojima je stasala... Tako ćemo u budućnosti imati sukob Zapada, koji ima problema sa samim sobom, i svih ostalih.

S druge strane, Huntington potencijalni uzrok sukoba vidi u sve jačim kontaktima i dodirima između civilizacija, po-manjkanju prostora, sve većim ekonomskim razlikama... Ali i slabljenju sekularizacije svijeta, »obnovama« religija na načelima koja ne uključuju druge, već isključuju... Civilizacije se tako na lokalnoj razini bore za teritorij i vlast, a na globalnoj za dominaciju u vojnoj i ekonomskoj moći i kontrolu međunarodnih institucija. Zato se srodne zemlje okupljaju u zajednice sebi sličnih i oprečno se postavljujući prema drugima po načelu »mi« i »oni«. Huntington ne zagovara, niti hvali sukob civilizacija, već ga smatra realnošću i posljedicom svega čemu smo svjedočili proteklih godina. A u ovih dvadeset pet godina otako je tekst napisan nismo napravili nikakvih pomaka, već se odnosi nažalost samo zaoštravaju. Iščitavajući tog autora i druge geopolitičare, politologe i sociologe, koji nastoje svijetu otvoriti oči da shvati kakve su posljedice politika pojedinih zemalja i međunarodnih saveza, ne možemo se oteti dojmu kako je sada jasnije zašto se Gospa ukazala baš u malom Međugorju, na razmeđu i granici kultura i civilizacija. Ona nas tu na našoj povijesnoj vjetrometini uči da je mir moguć, unatoč svim razlikama, da je zajedništvo nužno, unatoč svim parcijalnim interesima i da su svi ljudi braća i djeca Božja, bez obzira na njihovu vjeru, naciju, kulturu, boju kože... Ona nas uči da je moguće zaustaviti crni oblak koji se nadvija i zlokobno prijeti svjetskom miru, jedino obraćenjem, pokorom i molitvom. Uistinu je vrijeme da shvatimo cijenu mira i Gospinu upornost s nama. Neka ovi naši krajevi – zahvaljujući Kraljici mira, koja je izabrala hrvatski jezik kako bi se obratila suvremenom svijetu - postanu susretište civilizacija, koliko god nam se to činilo naporanim dok se mučimo s podmetanjima, nerazumijevanjima i kratkovidnosti u ostvarenju istinskog suživota u Bosni i Hercegovini. Ali Bogu je sve moguće!

REMETE: OBITELJSKI DAN

Zajedništvo karmeličanskih župa

Autorica:
Željka Kadić

Početkom lipnja u župi je obilježen Obiteljski dan. Uz župljane, u goste su došli župni zbor »Mihovil«, pučki pjevači i Zajednica obitelji iz također karmeličanske župe sv. Mihovila Arkandela Kamen-Šine iz Splita koje je predvodio bivši remetski župnik o. Anto Knežević.

Gosti iz Splita u Zagreb su stigli u subotu 1. Lipnja, zatim su se uputili u središte Grada gdje im je bilo osigurano stručno vodstvo starom gradskom jezgrom. Uz stručnog vodiča pobliže su se upoznali sa znamenitostima i poviješću ponajprije Kaptola i Gornjeg Grada. Nakon razgledavanja uputili su se u Remete. Tu im je organiziran doček uz malu okrijepu, a zatim su se rasporedili po obiteljima kod kojih su i noćili. Remetski su župljani rado otvorili vrata svojih domova kako bi prihvatali drage goste. Svaka obitelj za sebe ili dvije-tri obitelji zajedno organizirale su tog dana

večeru u svojim domovima i druženje s gostima. Idućeg dopodneva nakon doručka sudjelovali su na misi. Na misi za obitelj u 10.30 sati pjevanje je animirao župni zbor »Mihovil« i pučki pjevači iz Splita, a nakon mise održali su kratki koncert. Župni zbor »Mihovil« i pučki pjevači imaju dugu tradiciju i rado gostuju diljem domovine, a i šire.

Poslije toga u dvorištu duhovnog centra obitelji remetske župe priredile su za sve okupljene ručak – gulaš i roštiljske specijalitete. Tako se uz hranu i vedro raspoloženje druženje nastavilo još nekoliko sati. Zbližavanje se događalo na svim razinama. Odrasli su se uglavnom okupili oko stola i daljnje pjesme koja je tog popodneva manje-više stalno odjekivala dvorištem, a djeca u radosnoj igri.

Oko 16 sati gosti su zajedno s o. Antonom Kneževićem krenuli nazad put Splita.

Život župe

TIJELOVO U REMETAMA

Tradicija se oplemenjuje

Na svetkovinu Tijelova u četvrtak 20. lipnja župnik o. Antonio Čirko predslavio je misu i vodio tijelovsku procesiju, zajedno sa župnim vikarom o. Ilijom Tipurićem i o. Ivanom Pleše. Tradicijska ljepota se nastavila, a posebno se isticalo zajedničko liturgijsko pjevanja članova župnih zborova, dok su muževi nosili Nebo – Baldahin. Mladi su u narodnim nošnjama nosili drugo procesijsko znakovlje, a nazočili su članovi KUD-a Frankopani i FIS Remete, zatim pravopričesnici, ministranti i ostali sudionici svečanosti. Poslije je priređeno druženje u klaustru samostana gdje je bilo ponuđeno pecivo koje već godinama daruje »Pekarna Bašić« i samostansko vino. Tamburaši FIS Remete razveselili su nazočne svojim sviranjem, pjesmom i plesom.

Četrdeset godina misništva o. Ilije Tipurića

Zahvalni župljanji uveličali slavljeničko zajedništvo

- *Čestitamo Vam na 40 godina vjernosti Bogu, Crkvi i narodu. Mi u Remetama posebno smo Vam zahvalni za 27 godina provedenih s nama i uz nas, kroz koje ste vrijeme upoznali gotovo svakog župljanina. Zahvalni smo Vam za sva Vaša djela u župi, kao i za obnovu naših najstarijih spomenika remetske baštine.*

Vsubotu 22. lipnja remetski župni vikar o. Ilija Tipurić proslavio je 40-tu godišnjicu svoje mlađe mise u svojoj rodnoj župi Srca Marijina u mjestu Foča kod Doboja. Uz obitelj, prijatelje, župljane i mještane toga kraja, slavlje je započelo misom u župnom dvorištu, dakle na mjestu gdje stara crkva srušena u Domovinskom ratu, a nova je u izgradnji. Uz slavljenika o. Tipurića, nazočnost je bila domaćih sinova svećenika, gospičko-senjskoga biskupa mons. Zdenka Križića, zatim o. Antu Kneževića, domaćega župnika fra Jozu Gogića te župnih vikara s Plehana i svećenika ostalih susjednih župa.

Župa Foča koja je iznjedrila brojna duhovna zvanja, ostala je s malim brojem stavnika poslije agresorskog protjerivanja. Tako u njoj živi 157 vjernika ili 81 obitelj. No, unatoč brojčano malo župi, slavlje o. Ilije okupilo je brojne vjernike. Tako je iz župe Remete stigao autobus župljana, a mnogi su došli i vlastitim prijevozom. Poslije mise uslijedio je domjenak za sve, uz domaću glazbu. Posebno radost činili su svirači Dajak i Grga, a pjesmom je uveseljavao Jozo Jeleč.

U ime remetskih župljana čestitku je slavljeniku uputio Mladen Kosalec. Među ostatim je kazao:

»Poštovani oče Ilija,
pozdravljamo Vas i čestitamo Vam Vaš ju-

bilej u ime Župnog pastoralnog vijeća BDM Remete i filijale sv. Terezije Avilske, Čret i svih župljana. Čestitamo Vam na 40 godina vjernosti Bogu, Crkvi i narodu. Mi u Remetama posebno smo Vam zahvalni za 27 godina provedenih s nama i uz nas, kroz koje ste vrijeme upoznali gotovo svakog župljanina. Zahvalni smo Vam za sva Vaša djela u župi, kao i za obnovu naših najstarijih spomenika remetske baštine.

Poštovani o. Ilija želimo Vam i dalje obilje Božjeg blagoslova i da Vas prati Zagovornica Hrvatske Majka Božja Remetska još puno godina.«

Autor:
Zlatko Šušnić

Iz propovijedi mons. Zdenka Križića na misnom slavlju

»Dragi oče Iliju. Ovdje si i Ti, u ovoj crkvi srca Marijina, započeo svoj put vjere po svetom krštenju koje si ovdje primio. Ovdje si dolazio na vjeronauk i na svetu Misu. Ovdje si primao sakramente, upućivao Bogu svoje molitve, stavljao se pod zaštitu Marijinog srca. U ovoj župskoj zajednici Bog te, prije 68 godina, pozvao na život, a prije 52 godine, u redovnički i svećenički poziv. Ovdje si prije 40 godina proslavio svoju Mladu Misu.

Mnogih dragih osoba s kojima si tada slavio nema više među nama. Život je takav. Svi smo mi u njemu samo prolaznici, putnici, hodočasnici. Ni tvoje selo Foča, ni ova župa, nisu isti. Sve se promjenilo.

Međutim, ovdje nismo došli da oplakujemo prošlost. Ovozemaljski život bi izgubio svaki smisao ako bi ga živjeli samo u nekom žalovanju i oplakivanju. Pa i Božja riječ nas na to upozorava.

Sveti pismo prema žalosti ima krajnje rezerviran stav. Na više mjesta nalazimo naglašeno kako žalost škodi čovjeku, pa i onda kada je opravdana, i čovjek joj se ne smije pripustiti jer će ga deformirati.

Tako biblijski mudrac Sirah savjetuje: »Ne prepustaj se žalosti i ne kinji se mračnim mislima. Veselje srca život je čovjeku, i radost mu produljuje dane životne. Prevari svoje brige i utješi srce svoje, otjeraj od sebe žalost: jer je žalost pogubila mnoge, i od nje nema koristi nikomu. Zavist i srdžba skraćuju dane, i briga donosi starost prije vremena« (30,21-24).

Pa i onda kada nadodu nesreće, kada je žalost neizbjegna, Mudrac savjetuje razboritost, da žalost ne prijeđe grance, pa i onda kada je u pitanju ono najteže: smrt najdraže osobe:

»Sine moj, roni suze nad mrtvim, tužaljkom prokukaj kao patnik skrhan; ukopaj mu tijelo prema običaju, i ne uskrati počasti grobu njegovu. Gorko placi i pokaži žalost koju zaslužuje: ali se potom utješi od žalosti svoje. Jer od tuge dolazi prijeka smrt, i žalost slabí snagu životnu. Neka žalost prođe s pogrebom, jer je život u žalosti nepodnošljiv. Ne prepustaj srce svoje žalosti: odagnaj je i misli na svoj svršetak. I ne zaboravi: povratka nema; sa žalošću njemu ne koristiš, a sebi udiš« (38,18-21).

I sam Isus će tražiti od svojih učenika da budu ljudi radosti, da njegova radost bude u njima i da njihova radost bude potpuna (Iv 15,11; 16,24). U tom smislu su i ukori učenicima zašto su tjeskobno zabrinuti (Lk 12,26).

Apostol Pavao piše Solunjanima 1Sol 5,16: »Braćo radujte se uvijek... To je za vas volja Božja u Kristu Isusu«.

Dragi Iliju, mi se danas s tobom radujemo o ovoj obljetnici tvoga svećeništva. Radujemo se Božjem daru koji ti je dao i koji si ti sačuvao. Nije lako postati svećenik, ali je još teže ustajati.

U dvorani Posljednje večere Isus poziva svoje učenicima da ustraju, odnosno da ostanu u njegovoj ljubavi. Kada im to govori Isus zna da oni njega vole, ali jednako tako zna kako i prava ljubav s vremenom lako može postati pepeo.

Sveti Pavao, pred kraj života, pokazuje veliku radost što je ustrajao u vjernosti Isusu. »Dobar sam boj bio, veli on, trku završio, vjeru sačuvao«. Vidimo, da bi sačuvao vjernost Isusu, Pavao veli da je morao biti dobar boj. Bez toga nema ustrajnosti.

Sveti Ivan Pavao II, na susretu s mladima u Splitu, će reći: »Ne vjerujte onima koji vam daju laka obećanja. Bez žrtve i križa nema velikih postignuća«.

Dragi Iliju, ovo je razlog našeg slavlja i naše zahvalnosti Bogu: njegovom milošću i tvojom suradnjom ti si ustrajao u vjernosti. Nije to bilo bez veliko boja, bez velikih žrtava. Ti to najbolje znaš.

Bilo je sigurno i teških trenutaka kada ti je dolazilo da kao prorok Jeremija digneš ruke od svega, ili da kao prorok Ilijia kažeš: »Dosta mi je svega Gospodine«.

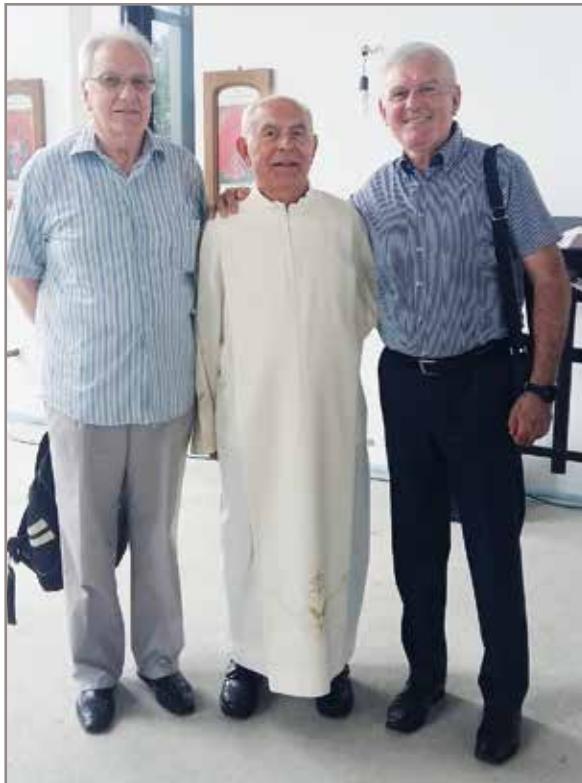
Svi mi znamo kako poteškoće i tame znaju biti opasne, kako tada čovjek lako može klonuti, završiti u razočaranju i očaju. Bog čovjeku vjere to ne dopušta. Čovjek vjere se nikada ne smije predati. Za Boga nema problema koji nema rješenja, niti bilo kakve teške situacije iz koje ne bi bilo izlaza. Kako je važno biti svjesni ove istine!

Zahvaljujemo Bogu za ovih 40 godina twoga života, za sve dobro što je Bog po tebi podario drugima i što će još u budućnosti podariti. Zahvaljujemo Bogu za tvoje roditelje koji su ti dali život i prenijeli dar vjere. Hvala tvojoj braći i sestrama koji su ti bili podrška na tvom putu zvanja, kao i mnogim drugim ljudima prema kojima nosiš osjećaje zahvalnosti i molitve, bilo da su još živi ili pokojni.

Hvala tadašnjim župnicima i kapelanima fočanske župe koji su prepoznali u tebi Božji poziv i dali svoju preporuku. Ovdje bih istaknuo pokojnog fra Krešu i pokojnog fra Zdenka, te posebno, hvala Bog još živog, fra Velimira. Ne smijemo nikada u našim molitvama zaboraviti te ljudе.

Posebna hvala braći Karmelićanima koji su te primili, ulagali u tvoju formaciju i pratili u tvom svećeničkom i redovničkom pozivu do dana današnje. I hvala svima koji su došli

i iz daljih krajeva da podijele s tobom radost današnjeg dana, a posebno župniku Jozi na zahtjevnoj organizaciji ovoga slavlja. Neka tebe i sve nas Božji blagoslov prati do zadnjeg dana našega zemaljskog putovanja. Amen.«

**Član župnoga pastoralnoga vijeća
Zlatko Šušnić o šezdesetoj obljetnici
dolaska karmelićana u Remete**

Nastavljaju pavlinsku tradiciju

*Autor:
Zlatko Šušnić*

*U sredini je o. Ivan Keravin, prvi župnik.
S desne strane je kao bogoslov o. Đuro
Filipović, te br. Anzelmo*

Već 60 godina čuvari remetskog svetišta su redovnici karmelićani koji su došli u Remete iz Sombora, davne 1959. godine. Kamion koji je lutajući došao u Remete vozio je bijedni miraz, pa su naši župljeni zaključili da su k nama došli fratri veliki siromasi. Danas smo nakon šest desetljeća sretni s našim karmelićanima, oni nisu više siromasi u materijalnom ili bilo kojem drugom pogledu. Njihovo bogatstvo u prvom redu očituje se u duhovnoj veličini, a uz to ih prati i materijalno blagostanje. Ono što je najvažnije za naše župljane, sačuvali su crkvenu nadarbinu i ovu pitomu dolinu, skoro identičnu od prije kojeg stoljeća, k tome obogativši je novim vinogradom i novim radnicima u starini koju su nam ostavili redovnici pavlini.

Poslije Borkovića dolazi Križić

Želja nas župljana bila bi da tragovi karmelićana budu spominjani kroz stoljeća i njihova prisutnost i to ne prekinuta. Od Crkve smo nagrađeni, a i pečat je za naše karmelićane bio 4. travnja 2016. Tada započinje novo razdoblje, iz Vatikana je stigla vijest o imenovanju karmelićanina o. Zdenka Križića Gospičko-senjskim biskupom. Ne ulazeći u prošlost, ali radost je žitelja Remeta i pavlina bila i tada, kada je 1667. godine imenovan remetski redovnik, tadašnji pavlin Martin Borković zagrebačkim biskupom.

Mi remetski župljani radosni smo što je iz reda karmelićana, imenovan o. Zdenko Križić biskupom koji je veći dio svog redovničkog života proveo u Remetama i bio zapažen kao vrli redovnik. Zanimljivo je da je to imenovanje došlo nakon skoro 350 godina od imenovanja remetskog pavlina biskupom i skoro 500 godina od imenovanja prvog karmelićana biskupom.

Valja napomenuti da su pavlini bili nositelji pismenosti i kulture u hrvatskom narodu, a to nastavljaju i karmelićani kroz svoje djelovanje.

Molitva nade za žene i majke

Kardinal Josip Bozanić u Remetama na Veliku Gospu 15. kolovoza 2008. godine pozvao je na molitvu koju je tada izrekao, a što je objavljeno u Glasu Koncila, Velika Gospa 2009.

Molimo danas Mariju, Majku Božju i Majku našu, za temeljnu vrijednost majčinstva, dragocjeno dobro za Crkvu i društvo. Zazovimo njezinu moćnu zaštitu za svaku ženu koja je pozvana na majčinstvo.

Tebi, Marijo, povjeravamo žene koje se raduju svom majčinstvu, koje zahvaljuju Gospodinu za dar djeteta, koje očekuju rođenje djeteta, koje nesebično s ljubavlju služe životu.

Daruj svoju pomoć i obdari povjerenjem i nadom žene koje nailaze na poteškoće u ostvarenju svog majčinstva zbog nedostatka posla, stana, zdravlja, razumijevanja i spremnosti sa strane ukućana.

Pogledaj, Marijo, svojim presjajnim očima žene koje se boje majčinstva, da nikada ne pomisle da bi ono bilo zarobljavanje, prepreka za sudjelovanje u društvenom životu, nešto nedostojno u odnosu na ženstvenost i suvremenost. Ukloni strah i zapali oganj prave slobode koja zna ljubiti život.

Obdari, Marijo, svojom milošću žene koje se u očajničkim nastojanjima da dobiju dijete prepuštaju etički dvojbenim i riskantnim pokušajima, kako bi razumjele da se život dostojan čovjeka može roditi i rasti samo u kontekstu istinske i prave bračne ljubavi.

Marijo, povjeravamo ti žene koje su teško prezrele i oskrvnule majčinstvo, gaseći život koji je zaživio pod njihovim srcima. Molimo te da ih zaštitiš od osude ljudi i vodiš ih putem obraćenja sve do milosrdnog zagrljaja Oca, koji oslobađa i obnavlja.

O, Djevice Majko, koja si podno križa bila ranjena u srce gubitkom svoga sina Isusa, daruj utjehu i mir ženama koje su u svom majčinstvu pogodjene, ponekad i tragičnom smrću djeteta, kako bi ponovno pronašle hrabrost i snagu za život.

Na sve žene čije je majčinstvo praćeno mnogim bolima i velikim brigama, tjeskobama i razočaranjima zbog djece neka siđe pogled Marije, Majke svake boli i svake nade.

Marijo, Majko Božja i Majko naša, svatko od nas želi ti povjeriti i svoju vlastitu majku, bilo da je još u ovom životu ili je prešla granicu smrti. Danas smo ovdje jer nas je ona rodila na život, odgojila nas za vrednote života, prenijela nam vjeru i ljubav Crkve. Neka bude blagoslovljena, blagoslovljena zauvijek, zbog dara života! Amen.

Z.Š.

Hodočašće Aljmaškoj Gospi od Utočišta: 18. i 19. svibnja 2019.

Kod Gospe Povratnice

*Isprosi mi milost/ da živim u jednostavnosti,
služenju i radu,/ kao što si ti živjela u Nazaretu.
Daj da rado slušam Božje riječi,/ u sebi ih pomno razmatram,
i tako napredujem na putu vjere.*

Tako hodočašće je na svoj način posebno. No ono što ih sve povezuje jest molitva, zajedništvo i radost. Kroz molitvu Bogu prikazuju se razne nakane, a kroz zajedništvo hodočasnici se međusobno povezuju i bolje upoznaju. Zato su plodovi hodočašća upravo jedna iskrena radost koja ispunja srce. Tako se je osjećala i grupa od 49 hodočasnika iz remetske župe hodočasteći Gospi u Aljmaš. Na putu do svetišta, obišli smo nekoliko mjesta. Prvo odredište bilo je Đakovo i posjet čuvenoj Đakovačkoj katedrali čija se crvena silueta u panonskoj ravnici uočava sa svih prilaza gradu.

Nakon slobodnog vremena nastavili smo prema Somboru u Vojvodini gdje žive braća karmelićani. U centru grada nalazi se impozantna crkva čija je gradnja završena 1904. godine, a posvećena je sv. Stjepanu, ugarskom kralju. U crkvi se nalaze orgulje, koje su izrađene na čast svetoj Maloj Teresiji 1926. godine. U bivšoj Jugoslaviji nakon Zagrebačke i Đakovačke te orgulje su bile na trećem mjestu po veličini. Posebno mjesto zauzima i grob sluge Božjeg o. Grebra Tome Stantića (1876. - 1956.).

O. Gerard bio tako poseban po svetosti svoga života i umro je na glasu svetosti. Bio je dobar propovjednik, ali se posebno isticao u isповjedaonici. Kažu da je često

Aljmaš

Aljmaš

prije podne provodio u crkvi i u hodniku koji je vodio u samostan. Kada bi uočio vjernika da je ušao u crkvu, o. Gerard bi mu prišao i pitao bi ga: »Želite li se ispovjetiti?«. Obilazio je bolesne, stare, umiruće. Odlazio je i u najjudaljenije somborske salaše i ljeti i zimi. Marljivo je propovijedao na mađarskom, hrvatskom, na njemačkom. U rekreaciji je bio prvi, i uvijek se trudio

razveseliti braću i potaknuti ih na svetost. Kao i sve one s kojima se susretao. Bio je jednostavan i skroman redovnik, sveta života.

Nakon mise, prior samostana o. Bernardin Viszmeg je protumačio povijest crkve i samostana, te je nakon toga priredjeno kratko druženje u blagovaonici i vrtu samostana. Potom je razgledan grad, te je

Ilok - vinarija Knezović

Ispred đakovačke katedrale

Sombor

organiziran ručak u restoranu »Nas salaš« gdje su sve dočekali ljubazni domaćini i živa glazba. Poslije ugodne atmosfere i veselog druženja uputili su se u Vukovar te se smjestili u hotel »Lav«, i tako završili prvi dan.

Hodočasnici su narednog dana prijepodne obišli centar Vukovara, te se uputili u franjevački samostan i crkvu sv. Filipa i Jakova. Sve je dirnuo dokumentarni film o razaranjima toga grada, a osobito obilazak masovne grobnice na Ovčari nije nikoga ostavio ravnodušnim.

No, Aljmaška Gospa od Utočišta dočekala je sve kao Gospa povratnica koja se je nakon Domovinskog rata vratila kući 1998. Povratak je bio jedinstven i simbolično povezan s patnjama naroda. Naime, bježeći pred četnicima, ljudi su u Osijek odlazili na teglenicama. Gospa se vratila na teglenici u svečanoj i emocijama nabijenoj procesiji kako bi, dijeleći sudbinu svog naroda, postala Gospa Povratnica. Tisuće ljudi Gospu su pratili u čamcima i drugim plovilima, a deseci tisuća dočekali su je na obali. Hodočašće je nastavljeno razgledavanje Iloka, a završilo razgledavanjem franjevačke župne crkve sv. Ivana Kapistranskog. Taj svetac je bio talijanski franjevac koji je branio Europu od turske najeza. Umro je u Iloku godine 1456., gdje je sokolio kršćansku vojsku koja je odbijala tursku najezu. Zaštitnik je grada Iloka.

MOLITVA ALJMAŠKOJ GOSPI

Aljmaška Gospo od Utočišta,
Isusova i moja Majko,
iz dna duše i srca povjeravam se tebi!

Isprosi mi milost
da živim u jednostavnosti,
služenju i radu,
kao što si ti živjela u Nazaretu.
Daj da rado slušam Božje riječi,
u sebi ih pomno razmatram,
i tako napredujem na putu vjere.
Čuvaj me, da u teškoćama
ne izgubim pouzdanje,
već živim dostoјno
svoga kršćanskog poziva.
Upućuj me, da već ovdje na zemlji
Ostvarujem osobnu svetost:
u mladosti, u zreloj dobi
i u starosti.
A u trenutku smrti,
u posljednjem čišćenju,
što ga je pripravila
milosrdna Božja ljubav,
da se po Božjoj milosti
pridružim tebi
i svim svetima u vječnosti.
Amen.

Sombor

Hodočašće

Naš salaš - Sombor

Naš salaš - Sombor

Đakovo

Ovčara

Vukovar

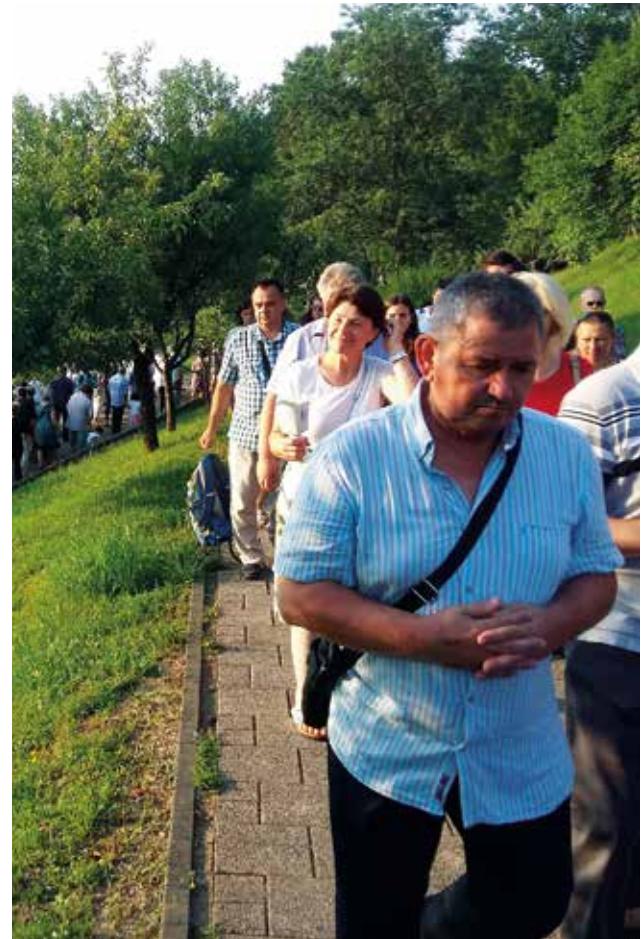
**128. Zavjetno hodočašće župa
Remete, Gračani i Bešići**

Pješačilo 68 remetskih župljana

Jijekom godine remetska župa organizira je više hodočašća, no upravo Marija Bistrica ima svoje posebno mjesto. Tu su generacije i generacije godinama pješačile i hodočastile Majci Božjoj Bistričkoj, nekada kao jedna, a danas kao tri župe, ali jedni u zajedništvu i ljubavi prema Gospi i Isusu. Tako su 6. srpnja iz remetskog svetišta u 4 sata ujutro, njih 68 krenulo prema Bešićima, te nakon toga već uhodanim stazama svi zajedno pješaćili do Marije Bistrice. Na kraju je ukupan broj bio oko 400. Taj prvi dan završio je s večernjom misom u svetištu i križnim putem. Narednog dana

autobusi iz spomenutih župa i mnogi osobni automobili ispunili su parkirališta oko svetišta, te zajedno slavili misu već tradicionalno u 7.30 koju je predvodio o. Danijel Čolo župni vikar, koji u rujnu preuzima novu službu u Vojnom Ordinarijatu. Zajedno s njime bili su i remetski župnik o. Antonio Čirko, župni vikar o. Ilija Tipurić, župnik iz Gračana fra Marin Matančić, te iz Bešića vlč. Stjepan Petika. Zborovi triju župa svojim pjevanjem stvorili su posebno duhovno ozračje. Nakon mise bio je svečani ulazak u svetište i ophod oko čudotvorne Gospe. U 12.30 ispraćeni su pješaci koji su tijekom puta doživjeli prolom oblaka i grmljavine. No svaka poteškoća još više duhovno ojača čovjeka. Tako je bilo i na hodočašću.

Autorica:
prof. dr. sc. Marijana Ivanov

Planiranje i upravljanje osobnim financijama

Upravljanje osobnim financijama predstavlja sustav upravljanja imovinom i obvezama, prihodima i rashodima, odnosno primicima i izdacima sa svrhom do stizanja maksimalne razine ekonomskog zadovoljstva. Maksimalna razine ekonomskog zadovoljstva razlikuje se od osobe do osobe i predstavlja subjektivnu ocjenu zadovoljstva »u životu«. Kao takva podložna je **neobjektivnosti u procjeni potreba** i ciljeva koji se žele zadovoljiti i postići u odnosu na realne mogućnosti. Ljudi »sanju da postanu bogati«, da dobe na lutriji i slično. Međutim, iako je sve navedeno moguće, rijetki su pojedinci kojima navedeno »polazi za rukom«. Neki se doista rode pod »sretnom zvijezdom«, ali većina do većeg materijalnog bogatstva dolazi teškim i mu kotrpnim radom, racionalizacijom troškova te dugotrajnom štednjom.

Za efikasno planiranje i upravljanje osobnim financijama treba zaboraviti na faktor sreće, sjetiti se da lako zarađeni novac ne postoji i izbjegavati psihološki efekt »zaštite vlastitog ega« kroz optuživanje drugih za vlastite loše okolnosti. Svaki pojedinac treba biti svjestan kako nigdje **neće naći gotove recepte** i rješenja za vlastitu finan cijsku uspješnost i povećanje blagostanja. Unapređenje postojeće finansijske situacije moguće je kroz korištenje potencijalnih prilika za efikasnije upravljanje osobnim financijama. Koliko će osoba u tome uspjeti prvenstveno ovisi o njemu samom, konkretno o spremnosti da stihiju u odnosu prema vlastitim financijama zamijeni sastavnim finansijskim planiranjem. Ovisi o spremnosti ulaganja u samog sebe, ulaga-

nju u vlastita znanja i vještine koje omogućavaju ostvarivanje većeg dohotka od rada, kao i razvoj znanja i vještine potrebnih za ulaganje na finansijskim tržištima. Isto tako ovisi o sposobnosti realnog sagledavanja tekuće finansijske pozicije i postavljanja realnih finansijskih ciljeva koje je moguće ostvariti u kratkom, srednjem i dugom roku s obzirom na budžetska ograničenja s kojima je osoba, odnosno kućanstvo suočeno.

Budžet kućanstva

Budžet predstavlja plan prihoda i rashoda za određeno vremensko razdoblje (npr. u jednom mjesecu ili jednoj godini). Njegovo osnovno obilježje je postojanje **budžetskog ograničenja** što znači da rashodi trebaju biti manji ili jednak prihodima. U širem smislu, budžet se katkada definira kao plan prihoda i primitaka te rashoda i izdataka za određeno vremensko razdoblje, iako bi ta definicija više odgovarala pojmu **finansijskog plana**. Razlika između užeg i šireg pristupa je u uključivanju kategorija primitaka i izdataka. Primici označavaju različite oblike ulaska novca u poslovni proces (ekonomski i finansijski aktivnosti kućanstva), ali koji mogu i ne moraju biti prihod. Na primer kreditno zaduživanje rezultira novčanim primicima, ali oni nisu prihod kućanstva jer postoji obveza njihovog vraćanja. Izdaci predstavljaju izlaz novca iz poslovnog procesa (financija kućanstva), a mogu i ne moraju biti vezani uz rashode, odnosno životne troškove života. Izdatak koji nije rashod je otplata glavnice duga kojom se kroz smanjenje obveza poboljšava stanje u bilanci kućanstva. Finansijsko planiranje temelji se na poštivanju budžetskog ograničenja i **anticipiranju budućih prihoda i rashoda**, ali uključuje i mogućnosti da prihodi i rashodi neće biti uravnoteženi, odnosno da će postojati deficit – višak rashoda nad prihodima (loša opcija) ili suficit – višak prihoda nad rashodima (dobra opcija). U tom smislu proračun se može promatrati kroz dva podračuna, od kojih je prvi **račun prihoda i rashoda**, a drugi **račun finaniranja** – uključujući plan financiranja deficit-a kroz dodatne primitke od zaduživanja ili korištenja suficita za povrat dijela ranije kumuliranog duga ili ulaganje u različite

oblike finansijske ili realne imovine, odnosno štedno-ulagačke instrumente s ciljem povećanja kumuliranog bogatstva.

Za kućanstvo je važno da **u financijama planira suficit** ili barem uravnotežene prihode i rashode, odnosno da izbjegava deficit i njegovo financiranje zaduživanjem jer se time stvaraju dodatni rashodi za kamate. Osim zaduživanjem, tekući deficit može se financirati iz štednje kumulirane kroz ranija vremenska razdoblja. Međutim, u oba slučaja stvaraju se nepovoljni učinci na bogatstvo kućanstva (neto-vrijednost imovine). S druge strane, suficit (višak tekućih prihoda nad tekućim rashodima), otvara prostor za kumuliranje štednje i to, kako »opipljive štednje« poput oročene štednje ili ulaganja u investicijske fondove), tako i tzv. **prisilne štednje** kakvu predstavlja otplata glavnica kredita.

Prihodi i rashodi kućanstva

Prihodi kućanstva predstavljaju »povećanje ekonomske koristi tijekom obračunskog razdoblja u obliku priljeva ili povećanja sredstava ili smanjenja obveza«, koja imaju za posljedicu povećanje neto vrijednosti imovine (neto bogatstva, odnosno bilančne razlike između imovine i obveza) kućanstva. Rashodi predstavljaju »smanjenja ekonomske koristi kroz obračunsko razdoblje u obliku odljeva ili iscrpljenja sredstava«, koja imaju za posljedicu smanjenje neto vrijednosti imovine, odnosno neto-bogatstva.

Slično kao u slučaju poduzeća, prihodi kućanstva se mogu podijeliti u nekoliko grupa sa specifičnim obilježjima.

- Tipičan oblik **redovitih prihoda kućanstva** predstavljaju neto plaće iz radnog odnosa i mirovine – tzv. redovita primanja, a upravo ona predstavljaju izvjesne kategorije prihoda koje treba uključiti u finansijski plan, odnosno plan budžeta za naredno razdoblje.

- U kategoriju **finansijskih prihoda kućanstva** ulaze kamate na štednju, dividende, prihodi od iznajmljivanja nekretnina u stambene svrhe, ostvarene pozitivne tečajne razlike te kapitalni dobiti ostvareni prodajom finansijske ili druge imovine (po cijeni većoj o nabavne vrijednosti).

- **Izvanredne prihode kućanstva** čine: nasljedstvo, darovi, dobici na nagradim igram, prihodi od prodaje imovine, otpis obveza te drugi povremeni oblici prihoda, uključujući autorske honorare.

Izvanredni prihodi se **ne mogu predvidjeti** pa ih stoga ne treba uključivati u finansijsko planiranje. Slična je situacija kod brojnih finansijskih prihoda za koje je upitno da li će se doista realizirati u budućem vremenskom razdoblju (npr. ne postoji obveza isplate dividenda za vlasnike dionica). Takve finansijske prihode nije poželjno uključivati u finansijske planove za budućnost nego samo one koji su zaista izvjesni i koji se mogu procijeniti - ali poštujuci **načelo konzervativnosti** što znači da je prihode kućanstva bolje podcijeniti nego precijeniti.

Rashodi kućanstva dijele se također u tri grupe.

- Tipične kategorije **redovitih rashoda kućanstva** čine troškovi života - izdaci za osobnu potrošnju koji uključuju izdatke za nabavku potrošnih dobara (hrana, odjeća, energija), usluga (stanovanja, prijevoza, zdravstvene zaštite) i trajnih potrošnih dobara (kućanski aparati).
- **Finansijski rashodi kućanstva** (tzv. rashodi finaniranja) nastaju uglavnom kao posljedica zaduživanja, ali i iz drugih razloga. Oni uključuju kamate kao naknadu za korištenje tuđih sredstva, negativne tečajne razlike te kapitalne gubitke ostvarene prodajom finansijske ili druge imovine (po cijeni nižoj o nabavne vrijednosti). Dodatno mogu uključiti i različita fiskalna davanja za poreze i slično.
- **Izvanredni rashodi** kućanstva su različiti neplanirani rashodi uključujući kazne, štete i drugo.

Karakteristika svih nabrojenih oblika prihoda kućanstva jest da su oni istodobno i primici, odnosno novčani priljevi i evidentiraju se primjenom načela blagajne. (Zanemarit ćemo prihode i rashode u naturi!) Međutim, kao što je već istaknuto treba voditi računa da **prihodi i primici (odnosno novčani priljevi)** nisu uvijek istovjetne kategorije. Novčani primitak kućanstva predstavljaju i sredstava pribavljeni zaduživanjem (npr. glavnica duga gotovinskog kredita banke ili kredita po tekućem računu), ali ona nisu prihod, nego samo primitak u formi privremenog izvora sredstava (koji ujedno povećava obveze u bilanci kućanstva).

Na sličan način valja praviti **razliku u korištenju pojmove rashodi i izdaci kućanstva**. S obzirom na primjenu načela blagajne svi rashodi kućanstva su ujedno izdaci (novčani odljev). Međutim, iznos otplate glavnice kredita (duga) je izdatak koji ima za posljedicu smanjenje obveza u bilanci pojedinca/kućanstva, dok su kamate na kredit finansijski rashod (trošak) koji je istodobno i novčani izdatak (odljev). Primjer izdataka (odnosno novčanog odljeva kućanstva) koji nije rashod su i investicije u različite oblike finansijski

ske i realne imovine čija namjena nije (tekuća) potrošnja (npr. u kupovina stana, zlata, ulaganje u dionice itd.)

S obzirom na to da u financijama brojnih kućanstva postoje obveze vezane otplate stambenog ili drugog kredita, u sastavljanju budžeta (financijskog plana) i njegovom izvršenju treba voditi računa o dostatnosti prihoda:

- kako za pokriće rashoda (i poželjno formiranje štednje),
- tako i za pokriće izdataka za otplate do-spjelog duga.

Odgovorno upravljanje osobnim financijama stoga primarno znači **život u skladu sa svojim mogućnostima**, dok zbog individualizacije rizika dugovječnosti, bolesti, siromaštva i drugih - dodatno postavlja zahtjev formiranja rezervi štednje za nepredviđene situacije i crne dane, štednje za starost, za obrazovanje djece, kupovinu novog automobila ili televizora - jer će stari prije ili kasnije trebati zamjeniti. Financijski uspješno kućanstvo stoga vodi računa o racionalizaciji troškova života i formiranju rezervi štednje koja se prenosi u buduća razdoblja, a navedeno vrijedi čak i u razdobljima otplate stambenih i drugih kredita (tzv. prisilne štednje). Sve navedeno čini tzv. **dobre financijske navike**.

Novčani tok

Kretanje ukupnih novčanih primitaka (novčanih priljeva) i ukupnih novčanih izdataka (novčanih odljeva) predstavlja novčani tok, a upravo to je jedna od najvažnijih stavki osobnih financija kojom treba upravljati - vodeći računa realnoj procjeni primitaka i izdataka, kao i o datumima priljeva primitaka te njihovoj dostatnosti s obzirom na iznose i rokove izvršenja izdataka, npr. rokova dospijeća plaćanja računa za potrošnju struje, plina, telefonskih usluga, datumu dospijeća troškova po kreditnim karticama, datumu kada će se izvršiti trajni nalog po tekućem računu za otplate stambenog ili auto kredita (vodeći brigu da se pravovremeno osiguraju sredstva na tekućem računu za tu namjenu) itd. U protivnom zanemarivanja načela likvidnosti i kašnjenja u plaćanjima mogu uzrokovati dodatne (izvanredne) rashode zateznih kamata, a uz dugotrajno nepodmirivanje dospjelih obveza može završiti postupkom ovrhe i pljenidbom sredstava po bankovnim računima. Upravljanje osobnim financijama stoga je **dinamički proces koji se odvija u vremenu**, kako na razini mjeseca i godine kroz financijski plan i izvršenje budžeta (odnosno analizu očekivanih ali i neočekivanih rashoda i izdataka), tako za i na dnevnoj razini **radi optimalnog upravljanja likvidnošću i novčanim tokom**.

Uz budžet kućanstva, odnosno novčani tok, vežu se dva pokazatelja napretka u osobnim financijama. To su koeficijent štednje i koeficijent otplate duga. **Koeficijent štednje** jednak je omjeru ušteđenog iznosa tijekom

određenog razdoblja u odnosu na neto plaću (odnosno ukupne prihode) istog razdoblja. Poželjno je da iznosi barem 0,1 odnosno 10%. **Koeficijent otplate duga** jednak je omjeru mjesecnih izdataka za otplate kredita i ukupnih prihoda u istom razdoblju. Poželjno je da iznosi manje od 0,2 odnosno manje od 20%.

Sastavljanje budžeta

Financijsko planiranje naglašava orijentaciju prema budućnosti sa svrhom anticipiranja budućih prihoda i rashoda (sastavljanja budžeta za naredno vremensko razdoblje) te ostvarivanja postavljenih ekonomskih i financijskih ciljeva, npr. racionalizaciju izdataka za potrošnju odnosno smanjenje rashoda koji nisu neophodni; formiranje određenog iznosa štednje kroz određene vrijeme s određenom svrhom; buduće korištenje ušteđenog iznosa itd.. U tom smislu **nikada nije kasno započeti s aktivnostima financijskog planiranja i izvršenja financijskog plana**. U protivnom »ne planirati, znači planirati neuспјех« (B. Franklin).

Kako bi sastavili budžet za naredno vremensko razdoblje valja se služiti **detaljnim evidencijama podataka o strukturi svih prihoda i rashoda**, odnosno primitaka i izdataka iz prethodnog razdoblja, npr. prethodnog mjeseca ili prethodne godine, uvažavajući sezonske oscilacije i razlike od mjeseca do mjeseca tijekom kalendarske godine.

Primjer: Mjesečni novčani tok / budžet kućanstva (novčani proračun)

PRIHODI I PRIMICI KUĆANSTVA	PLANIRANO	OSTVARENO	RAZLIKA*
Plaća 1	7.100	7.100	
Plaća 2	5.700	5.700	
Honorarni posao	1.200	900	(300)
Kamate na štednju	50	60	10
Dividende			
Prihodi od najma	1.500	1.500	
Primljeni darovi	300	0	(300)
Prihodi od prodaje imovine			
Transfer iz sredstava ranije kumulirane štednje			
Ostalo			
Ukupno	15.850	15.260	(590)
UKUPNI RASHODI I IZDACI	PLANIRANO	OSTVARENO	RAZLIKA*
Otplata stambenog kredita	2.400	2.400	
Otplata auto-kredita	900	900	
Plaćeni troškovi po kreditnim karticama			
Račun za potrošnju električne energije	310	330	(20)
Račun za potrošnju plina	230	230	
Račun za potrošnju vode	180	180	
Telekomunikacijske usluge i TV pretplata	360	360	
Troškovi vrtića i džeparac za starije dijete	300	300	
Mliječni obrok u školi i džeparac za starije dijete	370	370	
Izdaci za hranu domaćinstva	7.150	6.950	200
Najam stana			
Higijena	900	850	50
Nabavka knjiga i bilježnica za školu	90	90	
Odjeća i obuća	250	250	
Rekreacija i sport	350	350	
Osobne potrebe	300	250	50
Kazne i pristojbe			
Ostalo	200	150	50
Ukupno	14.290	13.960	330
MJESECNI KRATAK PREGLED	PLANIRANO	OSTVARENO	RAZLIKA
Ukupni primici	15.850	15.260	(590)
Ukupni izdaci	14.290	13.960	330
Neto novčani tok	1.560	1.300	(260)
Mogućnost štednje	1.560	1.300	(260)
Potreba za zaduživanjem	0	0	0

* Vrijednosti u zagradama označavaju nepovoljne učinke na novčani tok i mogućnost štednje

Podaci o iznosima i strukturi prošlih primitaka i izdataka važni su s aspekta planiranja u budućem vremenskom razdoblju. Kroz detaljan uvid u prošle podatke moguće je pronaći **stavke za buduće uspješnije upravljanje osobnim financijama**, npr. pronaći »prostora« za smanjenje rashoda potrošnje ili izbjegavanje situacija zaduživanja koje uzrokuju dodatne rashode za kamate itd. Pri tome ukupni iznos rashoda potrošnje za buduće jednogodišnje razdoblje treba uvećati barem za 2% koliko uobičajeno iznosi godišnja stopa inflacije u normalnim okolnostima - jer je prilično vjerojatno da budući rast rashoda za potrošnju neće biti popraćen istom dinamikom rasta prihoda.

U slučaju kućanstva koje otplaćuje stambeni ili drugi kredit - radi izbjegavanja neugodnih iznenadenja u razdobljima izvršenja budžeta i namjere ostvarivanja postavljenih finansijskih ciljeva – ponekad je potrebno buduće izdatke za mjesecne otplate kredita uvećati za mogući rast kamata, kao i za moguće nepovoljne promjene tečaja ako je kredit odobren s valutnom klauzulom i uz promjenjivu kamatnu stopu.

U planiranju budžeta za naredno razdoblje potrebni su podaci o mnogobrojnim rashodima i izdacima tijekom prošlog mjeseca i prošle godine te je stoga važno **čuvati račune o podmirenim plaćanjima**. U slučaju njihove nedostupnosti, djelomično mogu pomoći izvadci prometa po tekućem računu koji evidentiraju priljeve i odljeve s računa u određenog razdoblja, kao i različite aplikacije koje banke nude svojim klijentima radi boljeg praćenja namjenske strukture izdataka. Također mogu pomoći i izvadci učinjenih troškova po karticama s odgodom plaćanja i kreditnim karticama. No, u svakom slučaju čak i uz dostupnost cjelovitih prošlih finansijskih podataka, poželjno je određeno vrijeme voditi detaljniju pisanu evidenciju o svim prihodima i rashodima, odnosno primicima i izdacima kućanstva. Konkretno jer je to najbolji put za precizno sagledavanje mogućnosti određenih pozitivnih promjena i ušteda u budućnosti. Odnosno još važnije - da bi **ojačali svijest o svim rashodima (troškovima) gdje neki od njih možda nisu nužni ili se mogu smanjiti**.

Poznata je izreka da ne postoji podjela na male i velike troškove, nego samo podjela na **potrebne i nepotrebne troškove** pa upravo s tim na umu treba započeti proces racionalizacije potrošnje: izbjegavanje troškova koji nisu nužni, kako bi kućanstvo akumuliralo rezerve štednje / smanjilo deficit koji ga primorava na povremeno zaduživanje.

Ostale aktivnosti

Osnovni cilj upravljanja osobnim financijama je postići situaciju u kojoj su primanja (zarađeni vlastiti prihodi) veći od troškova i izdataka. Način da se to ostvari je **povećati prihode** (naći dodatni izvor zarade, npr. honorarni posao), **smanjiti rashode** (troškove života) te eventual-

no prodati ili iznajmiti određenu imovinu koja nije potrebna jer ne donosi prihode a stvara rashode - **restrukturirati imovinu**. Kako bi se povećala uspješnost djelovanja u tom pravcu važno je planiranje (sastavljanje budžeta i finansijskog plana za buduća razdoblja), ali i svakodnevno praćenje da li se sve aktivnosti odvijaju kao što su planirane. Važna je i **samodisciplina pojedinca te spremnost na povremeno odricanje** - imajući cijelo vrijeme na umu postavljene ekonomske i finansijske ciljeve koji motiviraju pojedinca u upravljanju samim sobom. U kućanstvu koje uključuje veći broj osoba važna je **finansijska disciplina svih članova kućanstva**, stoga postavljeni ciljevi trebaju biti svima poznati. Kako su izdaci za otplate kredita uglavnom dani i ne mogu se mijenjati, a slično vrijedi i kod brojnih rashoda koji se jednostavno ne mogu izbjечti - **fiksni troškovi i izdaci**, važno je promaći stavke na kojima je moguća ušteda (varijabilni/ fleksibilni troškovi života). To može uključiti:

- smanjenje izdataka za slatkiše, cigarete i alkohol;
 - češće pripremanje hrane kod kuće umjesto odlaska u restoran jer su time troškovi života niži;
 - čitanje vijesti na web portalima umjesto dnevne kupovine novina;
 - kupovinu odjeće koja ne nosi poznatu marku, a znatno je jeftinija;
 - **odlazak na posao bicikлом umjesto automobilom**;
 - kupovinu hrane na akciji odnosno proizvođačkim ili trgovачkim popustima kroz praćenje dnevnih ponuda kod više trgovачkih lanaca istodobno;
 - **odlazak u kupovinu s popisom i strogo pridržavanje popisa**;
 - izbjegavanje prodajnih mjesto s ugodnom atmosferom koja potiče na kupovinu;
 - izbjegavanje odlaska u kupovinu kada je osoba gladna ili lošeg raspolaženja kako iracionalna potrošnja ne bi bila korištena kao »antidepresiv«;
 - provođenje vikenda u prirodi i planiranju umjesto »na kavi« i u šoping centrima.
- Racionalizacija varijabilnih izdataka na potrošnju je temeljni put štednje**, odnosno ostvarivanja cilja pozitivne razlike između prihoda kućanstva s jedne strane te

rashoda i izdataka s druge strane. Pri tome je umjesto generaliziranog cilja »štednje« daleko efikasnije planirati točno određen iznos formiranja rezervi štednje na mješevnoj (godišnjoj) razini. **Financijski ciljevi stoga trebaju biti kvantitativno konkretnizirani.** Na primjer: **Ovaj mjesec ću uštedjeti 400 kuna!** Dodatno, nakon što se sastavljeni financijski plan počne implementirati, ciljni iznos štednje na mješevnoj razini važno je izdvajati odmah nakon što postanu dostupni prihodi, a ne odgađati tijekom mjeseca - u protivnom osoba lako dolazi u napast koristiti sredstava u drugu namjenu - za potrošnju. U tu svrhu poželjno je otvoriti trajni nalog temeljem kojeg se definirani iznos sredstva odmah prenosi u korist štednog instrumenta koji je izabran, npr. depozitnog računa oročene štednje u banci, investicijske fond, stambenu štednju, životno osiguranje itd., a isto vrijedi i u slučaju poželjnosti otvaranja trajnog naloga za otplatu kredita.

S aspekta **samokontrole**, napore odricanja i formiranje štednje je lakše ostvariti ako se ciljanom iznosu mješevne štednje pridoda određena **svrha**, tj. ciljevi i namjena u koju će se sredstva kasnije koristiti (bilo za koji mjesec ili godinu ili u razdoblju starosti). Konkretizirani cilj/ ciljevi tako postaju motiv uz koji je financijski plan i racionalizaciju troškova daleko lakše izvršavati. U protivnom izrade financijskih planova mogu izgubiti smisao ako ih se pojedinac ne pridržava i ne teži ostvarenju ciljeva koje je postavio.

Osim za potrebe racionalizacije troškova, smanjenja deficita u budžetu kućanstva, odnosno formiranja rezervi štednje – financijsko planiranje važno je i s aspekta potrebe zaduživanja u svrhu kupovine stanja, automobila ili drugih investicija i nabavke trajnih potrošnih dobara. Moguća štednja kao razlika prihoda i rashoda kućanstva određuje i **maksimalni iznos budućeg mjesecnog anuiteta otplate kredita**. No, kao što je već istaknuto zbog oscilacija kamatnjaka ili deviznog tečaja, iznosi mješevnog anuiteta u budućim razdobljima mogu biti i veći nego što je bilo planirano u trenutku ocjene kreditne sposobnosti dužnika i isplate kredita. Zbog toga je poželjno planirati zaduživanje koje donosi mješevne anuitete otplate na nižoj razini od planiranih mogućnosti štednje kućanstva.

Konkretni iznos štednje svakog kućanstva ovisi o njegovoj financijskoj poziciji i realnim mogućnostima. Postavljanje financijskih ciljeva stoga nikada ne može biti predmet maštete i sanjarenja (ma koliko god to dobro zvuči). Međutim, uz realno postavljanje financijskih ciljeva, financijsko planiranje i striktno pridržavanje plana – želje i snovi mogu se približiti stvarnosti.

Što mladi žele u odgoju i obrazovanju?

- *O temeljnim vrijednostima mladih rijetko se u javnosti govorи jer svatko ima svoju ljestvicu vrijednosti. Ono što mlade danas zanima sve više postaje stvar osobnog interesa.*

Autorica:
Jadranka
Bizjak Igrec

Usvremenom odgojno-obrazovnom sustavu, koji uslijed globalnih, društvenih i tehnoloških promjena teži kvalitetnijem obrazovanju javlja se potreba za uvođenjem promjena koje će unaprijediti postojeći sustav i pridonijeti kvaliteti. Gdje su danas mladi u odgojno-obrazovnom sustavu? Oko sebe gledaju teške društvene situacije i sve veću nesigurnost u životima velikog dijela stanovništva uzrokovane materijalnom oskudicom. U svijetu rada okruženi su fenomenom nezaposlenosti, porastom fleksibilnosti na tržištu rada i cijelim nizom političkih, ekonomskih i društvenih uzroka koji određuju njihov životni put i put njihovih obitelji. Nasuprot malom broju privilegiranih koji mogu uživati blagodati koje pružaju procesi ekonomske globalizacije, mnogi mladi žive u neizvjesnoj i nesigurnoj situaciji, što ima utjecaj na njihov životni put i njihove životne izbore. O temeljnim vrijednostima mladih rijetko se u javnosti govorи jer svatko ima svoju ljestvicu vrijednosti. Ono što mlade danas zanima sve više postaje stvar osobnog interesa.

Kako obrazovati i odgajati naše mlade u dobu u kojem živimo?

Mladi ne doživljavaju sebe kao kategoriju u nepovoljnem položaju ili društvenu skupinu koja treba zaštitu i samim time, kao pasivne primatelje raznih reformi ili politika. Mnogi od njih žele biti aktivni dio procesa promjene koji se događa u sadašnjem vremenu. Osjećaju potrebu za bliskim, vjerdostojnjim, dosljednim i čestitim osobama

u koje će se moći ugledati. Prepoznaju i izdvajaju poštene, pravedne, humoristične učitelje koji ih poučavaju i odgajaju. Traže osobe u obitelji, školi, društvu koje mogu izraziti empatiju i pružiti im potporu, potaknuti ih i pomoći im da prepoznaju vlastite granice, a da pritom ne osjete da ih se osuđuje. Sposobnost mladih ljudi da radošno i bezbrižno odrastaju ometaju teškoće vezane uz neizvjesne uvjete, pronalaženje posla, nedostatak mogućnosti zaposlenja; prepreke u postizanju materijalne neovisnosti i nemogućnost da nastave željenu profesionalnu karijeru. Koliko je Škola za život pokretač toliko potrebnih i željenih promjena koje mladi žele i kojih su itekako svjesni? Koliko ih odgovorni čuju, žele čuti i uvažiti njihova mišljenja?

Aspekti kvalitetnog školskog sustava

Što mladi smatraju aspektima kvalitetnog školskog sustava? Žele učiti za život, a ne za ocjenu, raditi rukama, vježbati. Nedostaju im praktične vještine, a jedna od njih je svakako snalaženje u raznim kriznim situacijama. Žele učiti o financijskoj pismenosti, temama iz zdravstvenog odgoja koje prate odrastanje. Suvremene metode poučavanja, praktično učenje, zanimljivu nastavu u kojoj aktivno sudjeluju stavljaju na prvo mjesto. Ne žele biti samo broj u e-imeniku. Cijene mogućnost sudjelovanja u stvarnim projektima u kojima imaju priliku provjeriti svoju sposobnost postizanja rezultata. Nastavni se sadržaji trebaju poučavati na različite načine; nekom odgovara kad nešto čuje, a nekom kad vidi, kažu učenici. Na kraju nastavne godine poručuju:

»Želimo manje domaće zadaće; uvažavanje učenika koji su sportaši ili glazbenici, zanimljivu izbornu nastavu, kvalitetnu prehranu u školi, uređene sanitарne čvorove i puno sportskih sadržaja, više terenske nastave.« Sadašnja satnica ne omogućava učenicima izbor sadržaja i slobodnih aktivnosti koje im odgovaraju. Treba riješiti problem neujednačenosti kriterija ocjenjivanja, ali i ravnomjerno rasporediti ispitivanja i testove tijekom godine. »Pred kraj polugodišta imamo četiri testa tjedno, a ostatak godine nemamo ništa.« Učenici žele i trebaju obrazovnu reformu što prije.

Što donosi jesen u školama?

Kurikularna reforma ulazi u sve škole, učitelji su odabrali udžbenike (30% lakše po težini od postojećih), dio nastavnih sadržaja će biti digitalan bez obzira na informatičku infrastrukturu pojedinih škola. Uz svaku lekciju očitava se kod tabletom ili mobitelom. Za nove udžbenike će se izdvajiti 200 milijuna kuna iz državnog proračuna. Uz njih idu radne bilježnice i dodatni sadržaji koje će ili platiti gradovi ili ostaju na teret roditeljima. Iste udžbenike koristit će najmanje četiri generacije. Frontalna provedba reforme od jeseni 2019. godine kreće u svim predmetima 1. i 5. razreda osnovne škole i Biologiji, Kemiji i Fizici u 7. razredu osnovne škole. U gimnazijama reforma kreće u svim predmetima 1. razredima, a u strukovnim srednjim školama, razine 4.2. u 1. razredima s nastavnim predmetima Matematika, Hrvatski jezik, Engleski i Njemački jezik. (kurikulum@mzo.hr) Stvara se dojam da sve funkcioniра, da su svi sretni i zadovoljni. Škola za život i frontalno uvođenje kurikularne reforme trebalo bi aktivno zaživjeti u svim školama iz perspektive resornog Ministarstva. Svi učitelji uključeni u provođenje kurikularne reforme nisu jednako motivirani. Mnogo je onih koji stručno, gorljivo i s velikom ljubavlju obavljaju svoj posao, a danas ti isti učitelji moraju po nekoliko sati provesti u virtualnim učionicama bez obzira na svoje iskustvo, brojne edukacije i cjeloživotno učenje. Rad, kvaliteta i znanje s jedne strane i dobivene virtualne značke kao dokaz spremnosti za Školu za život. Svi učitelji daju svjedočanstvo ljudskog poziva prihvaćenog i življenog godinama rada u

učionici, pobuđujući u svojim učenicima želju za učenjem. Osobni stav učitelja i nastavnika prema struci, vlastiti motivi, načini rada, želja za napredovanjem jedini su pokretači mijenjanja sustava. Svi oni faktori koji guše učitelje i učenike, sve nezadovoljstvo, ako se u startu ne detektira i rješi na obostrano zadovoljstvo vodi li uspjehu? Promicati slobodne i odgovorne izbore, potpuno prekinuti s praksama iz prošlosti, ostaje cilj svake ozbiljne reforme. Razlučiti i znati pravilno čitati i prepoznati ono što je dobro od onoga što je loše ne može se postići u kratkom vremenskom periodu. Vrijeme ima temeljnu važnost u procjeni djelotvornosti odluka koje se donose. Izgubljeno i buduće. Prepoznati, tumačiti i dobro izabrati, imperativ je svakog djelovanja. »Učenje je kao veslanje uzvodno: kad prestaneš veslati, odnese te natrag.«

PRVOPRIČESNICI

David Alikeć, Petar Antunović, Natali Bačić, Nina Bajs, Helena Bakula, Mia Bakula, David Banika, Pavle Batinović, Robert Berc, Aldo Berišić, Ena Briševac, Lovro Brnić, Elena Marija Brunović, Barbara Bubić, Hrvoje Butina, Petra Cavaliere, Lovro Ciglar, Magdalena Ćurković, Luna Čilaš, Petra Danek, Niko Dasović, Sara Dasović, Klara Deletić, Marceline Deugove Pein, Draga Derniković, Dora Dilber, Lara Domijan, Luka Duvnjak, Slavica Đurić, Antonia Džepina Bajić, Juraj Hatlak, Helena Antonija Hren, Ante Filetin, Jan Fotak, Bela Franelić, Mirna Klara Franz, Ivan Gagulić, Lea Gajski, Bože Gale, Karlo Gale, Iva Golem, Lucija Grgić, Lovro Grdinić, Daria Grund, Mia Gudelj, Danijel Hausmaninger, Nika Jukić, Dominik Karlovac Vlajsević, Mia Magdalena Katić, Vito Ivan Kelčec, Tara Kočić, Ivan Kolar, Luka Kolar, Mia Kološ, Ivan Kontek, Lara Konjikovac, Marija Lučić, Fran Kovačić, Stela Kočić, Uma Križan, Jakov Krivdić, Milana Krznarić, Lorena Leskovec, Ana Lukač, Fran Maček, Leonora Malobabić, Marta Mamuza, Miriam Marić, Ivan Emanuel Matić, Josip Matić, Gabrijel Matok, Vito Meštrić, Margareta Ružica Mišić, Borna Mitić, Filip Novak, Ema Opačak, Laura Paar, Nina Marija Pašiček, Filip Paurić, Filip Ante Pavičić, Slavica Periša, Nala Marija Pleteš, Mia Perić, Niko Perić, Nikola Premerl, Nika Puljak, Andro Rendulić, Filip Roso, Franko Ružić Rukavina, Karlo Skočak, Maja Šorša, Maša Španiček, Filip Tomičić, Filip Tomić, David Tomić, Dinko Utrobičić, Vida Vedriš, Jakov Vehar, Vito Verović, Marko Vidović, Lana Vićan, Mauricio Vrdoljak, Damia Dora Vukojević, Jana Zmiš, Nola Zubak, Maja Žagmešter.

POTVRĐENICI

Roko Ajduk, Marco Aliaj, Lucija Alilović, Paola Antolić - Mezin, Viktor Ban, Mihael Bakšaj, David Bartolić - Fukač, Mihael Benc, Mario Bertić, Damian Miro Blažević, Mateo Briševac, Ana Brkich, Anamarija Čmrlec, Lara Čokor, Franka - Emilija Čulina, Nika Čutić, Noa Daskal, Melissa Deugove Pein, Dora Dimitrov, Kristijan Dinjar, Tara Dobrostal, Luka Dubravec, Ana Marija Đidara, Tin Ferina, Una Ferina, Leon Ivan Fijačko, Hrvoje Godec, Karlo Hausmaninger, Elena Horvat, Filip Horvatić, Nika Host Hari, Robert Hrsan, Patrik Hudinčec, Sven Marko Ivančić, Lucija Marija Ivanković, Dominik Ivanović, Adam Jerkić, Bartol Kadić, Goran Kahrić, Luka Kanceljak, Iva Marija Kelava, Zvonko Kelava, Leo Keser, Maša Kirhmajer, Nika Klenovšak, Franko Kokić, Iva Kraljević, Jan Ivan Krivdić, Jana Krnic, Ivan Lukač, Luka Mamić, Marta Mamić, Vida Mamić, Neda Mandić, Laura Marić, Elena Marković, Ivona Markovina, Barbara Malogorski, Mia Matić, Iva - Maria Matulić, Filip Materljan, Ivan Materljan, Paula Mihaljević, Helena Mihetec, Enya Miličević, Fanny Jela Minić, Jakov Mršić, Elena Musa, Niko Nemet, Karlo Nikolić, Franco Opačak, Maks Papež, Adrian Pavičić Perez, Nikola Pavić, Ana Pašiček, Nikola Pašiček, Marko Pećina, Slavica Periša, Paola Ana Perković, Paulina Perković, Sara Josipa Peti, Vito Radić, Jan Petrović, Patrik Popijač, Karla Popović, Petra Prister, Mijo Radić, Vito Radić, Antonio Ragač, Leonarda Rajković, Luka Radaković, Ema Radman, Ana Radinović, Dominik Radoević, Lovro Josip Ranilović, Dario Renić, Niko Renić, Laura Rubčić, Tara Nevenka Seitz, Martin Sermek, Marin Škrinjar, Dominik Španjić, Filip Tadijančević, Dora Tirić, Andjela Todorić, Martin Tomšić, Barbara Topolovac, Luna Valjak, Sara Vinš Seman, Ruža Višić, Lea Leonarda Vlahovićek, Luka Vrban, Marko Vuksan - Ćusa, Marko Vuletić, Dora Zaninović, Moreno Živković, Tin Zoričić, Mia Marija Žučko.

Život župe - kronologija

KRONOLOGIJA ŽUPE: USKRS - VELIKA GOSPA 2019.

TRAVANJ

21. travnja - USKRS

Uskrs jer proslavljen misom u 10.30 i uskrsnom procesijom koju je predslavio župnik o. Antonio Čirko.

22. travnja

Na Uskrsni ponedjeljak bilo je otvorenje proštenjarske godine i hodočašće remetskog dekanata. Misu je predslavio provincijal isusovaca p. Dalibor Renić. Iza mise svojim sviranjem druženje su obogatili Fis Remete. Uvečer je bio uskrsni koncert zbora mladih »Advocata Croatiae«.

26. travnja

Prva ispovijed prvopričesnika.

27. travnja

Prva pričest u Remetama. Ukupno je bilo 93 prvopričesnika. Misu je predslavio **župnik o. Antonio Čirko** sa župnim vikarima, te vlc. Matija Pavlaković, rektor malog sjemeništa. Taj isti dan bila je prva ispovijed prvopričesnika na Čretu.

28. travnja

Prva pričest na Čretu. Misu je predslavio **župnik o. Antonio Čirko** zajedno sa župnim vikarom o. Danijelom Čolom.

SVIBANJ

12. svibnja

Župnik o. Antonio Čirko je slavio proštenje u crkvi sv. Leopolda Bogdana Mandića na Ljubljanici kod vlc. Željka Tomića.

Župni zbor Pharmacopea celestic animirao je pjevanjem večernju misu u zagrebačkom svetištu sv. Antuna Padovanskog na sv. Duhu, a zatim sudjelovao i na koncertu Marijanskih hodočasničkih pjesama pod nazivom »O mila majko nebeska« u izvođenju SKUD-a Ivana Gorana Kovačića iz Zagreba kojim se obilježava 10 godina od istoimenog nosača zvuka u koprodukciji Glasa Koncila i Aquarius Records. Suorganizator koncerta je bila i Međunarodna smotra folklora u Zagrebu koja promovira i potiče očuvanje tradicija i običaja u hrvatskom narodu. Stoga je naš zbor, kao živući sudionici jedne duge hodočasničke tradicije od 128 godina, bio dio ove značajne manifestacije pod pokroviteljstvom Ministarstva kulture.

18.-19. svibnja

Bilo je hodočašće župe u Aljmaš. Rute kretanja su bile sljedeće: Đakovo - Sombor - Vukovar - Ovčara - Aljmaš - Ilok. **Župnik o. Antonio Čirko predvodio je 49 hodočasnika.**

24. svibnja

Proslava Marije Pomoćnice na fakultetskom dobru Jazbina. Misu je uz o. Iliju Tipurića predslavio o. Antonio Čirko.

Jazbina

LIPANJ

1. -2. lipnja

Članovi obiteljske zajednice iz župe sv. Mihovila na Kamenu kod Splita došli su zajedno s bivšim remetskim župnikom o. Antom Kneževićem na Obiteljski dan koji se obilježava svake prve nedjelje u lipnju.

8. lipnja

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je u zagrebačkoj katedrali euharistijsko slavlje, tijekom kojeg je zaredio za svećenike 7 dijecezanskih i 5 redovničkih kandidata. Među njima bio je redovnik o. Krešimir Josip Bahmec. Isti dan u Remetama je bilo duhovsko bdijenje koje je započelo misom u 18.30 sati na otvorenom, na prostoru obnovljenog južnog platoa crkve.

9. lipnja

0. Krešimir Josip Bahmec slavio je svoju mladu misu u bazilici Srca Isusova kod isusovaca u Zagrebu. U Remetama je Prva Katolička Osnovna škola (PKOŠ) slavila misu zahvalnicu za kraj nastavne godine koju je uz o. Vinka Mamića, ravnatelja škole, predslavio i propovijedao remetski župnik o. Antonio Čirko. Iza toga je uslijedilo popodnevno druženje djece, roditelja i nastavnika. Održan je zadnji mjesecni susret ove školske godine za krizmanike i mlade koji vode naši mladi župni animatori.

12. lipnja

Župnik, Antonio-Mario Čirko, izabran je za Nadbiskupijsko pastoralno vijeće Zagrebačke nadbiskupije. Vijeće je sastavljeno od pomoćnih biskupa, prezbitera, đakona, posvećenih osoba te posebno vjernika laika, savjetodavno je tijelo koje pridonosi ostvarenju zajedništva u zagrebačkoj Crkvi. Vijeće je, u duhu Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije, pozvano otkrivati djelovanje Božjega duha u našoj suvremenosti, promišljajući sveukupni nadbiskupijski pastoralni rad te predlažući zaključke za plodonosniji hod u novosti života.

13. lipnja

Na spomendan svetog Ante pod večernjom svetom misom bila je misa zahvalnica za kraj još jedne školske godine koju je predslavio **župnik o. Antonio Čirko**.

20. lipnja - TIJELOVO

Svečana sveta misa i tijelovska procesija bila je u 10.30, koju je predslavio **župnik o. Antonio Čirko**, zajedno sa župnim vikarom o. Ilijom Tipurićem i o. Ivanom Pleše.

Život župe - kronologija

22. lipnja

Đakon Nikola Grizelj u splitskoj konkatedrali zaređen je za svećenika. On će od jeseni preuzeti službu župnog vikara od o. Danijela Čole koji odlazi raditi u Vojni ordinarijat. A o. Ilija Tipurić, župni vikar, u Foči (BiH) je svečano proslavio 40 godina svećeništva. Misu je predslavio gospičko-senjski biskup mons. Zdenko Križić.

o. Nikola Grizelj

o. Ilija Tipurić

SRPANJ

1. srpnja

U remetsko svetište došli su hodočasnici Marijanskog zavjeta za Domovinu.

Dočekao ih je župni vikar o. Ilija Tipurić. Nakon molitve u crkvi počastili su se pićem i kratkim druženjem. Zavjetno hodočašće ove godine slavi 5. obljetnicu.

Hodočasnički put, odnosno njegov

glavni tok, dug je oko 1700 km, uz još 600 km priključnih ruta. Hodočašće je krenulo 8. lipnja 2019. godine iz Osijeka, a završava 21. kolovoza 2019. godine u Dubrovniku. Bratovštinu Marijanski zavjet za Domovinu osnovali su mladi i branitelji, a 2015. godine pokrenuto je zavjetno hodočašće »Marijanski zavjet za Domovinu« koje prolazi svim većim marijanskim svetištima od istoka do juga Hrvatske. U zajedništvu kroz hod i molitvu, pod vodstvom duhovnika žele biti »CRKVA U POKRETU« te svjedočiti prave vrijednosti gdje god prolaze.

6. - 7. srpnja

Na te datume bilo je 128. Zavjetno hodočašće župa Remete, Gračani i Bešići.

13. -15. srpnja

Trođnevna priprava proslave svetkovine Blažene Djevice Marije od Gore Karmela, najveće svetkovine braće i sestara karmelskoga Reda.

16. srpnja - Karmelska Gospa

Svečanu večernju misu je predslavio o. Stjepan Vidak, prior remetskog samostana.

KOLOVOZ

6. kolovoza

Započela je devetnica proslave Velikoj Gospa.

ZAHVALA PRVOPRIČESNIKA!

Dragi moj dobri Isuse, uvijek će se moliti i kajati.
Primila sam te u svoju dušu.
Uvijek me prati i voli.

Nina Bajs

O, dragi Isuse,
hvala ti za sve što sam doživjela.
Hvala ti za PRIČEST, koju sam primila.
Hvala ti za euharistijsko slavlje, gdje sam te vidjela.
Drago mi je biti svjedok tvoje ljubavi.
O, predragi Isuse, hvala i slava tebi u vijeke. AMEN!

Tara Kočić

Isuse dragi!
Hvala ti za sve, što si učinio za mene,
obitelj, rodbinu, prijatelje.
Hvala ti za vrijeme koji si proveo sa mnom.
Bio si tu kada mi je bilo najteže i trpio si samnom tu bol.
Najviše ti hvala što me nikada nisi napustio.

Miriam Marić

Dragi Isuse,
hvala ti za moj život, za mamu i tatu;
za bake i djedove; za svu moju obitelj i rodbinu.
Hvala ti Isuse za dan Moje prve svete Pričesti.

Lucija Grgić

Sakramenat POTVRDE

Učimo svoju vjeru iz Biblije, kršćanske predaje i tradicije.
Isus nam pokazuje put kojim trebamo ići.
Isusov put, je put: strpljenja, opraštanja, rada, odgovornosti, ljubavi, pomaganja, radosti, osmjeha i hrabrog kročenja kroz život.

Tijekom osmogodišnjeg školovanja učili smo i upoznavali u nastavi Vjeronomušku Božju dobrotu i ljubav prema čovjeku. Prakticirajući vjeru kroz sakramente, više smo upoznali i vježbali kako svakodnevno u svojim školskim i životnim brigama biti s Isusom i računati na njegovu podršku i kada nismo dobri, da nam oprasti naše nestaslike.

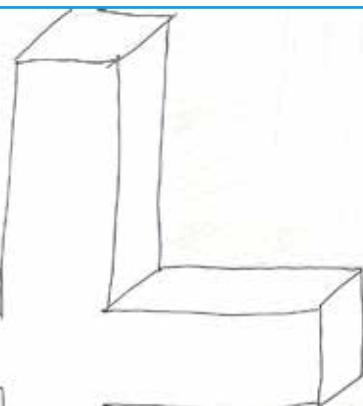
Skupina potvrđenika!

Karvala aragon, Isusu i Svetoj Mariji.

Dragi Božje, Isuse i Marija; hvala vam što mi ovu cijelu godinu pomognete u radacu, za vrijeme igranja i uvijek me okraljite. Uvijek ću se moliti vama i biti dobra prema svima. Svaki dan ću biti sve bolja i bolja i učit ću nove molitve! Amen!

*Lara Pandžić

MIREA
ZLOPĀŠA,
2.02., Remeš

Bože, ti si naš Spasitelj,
ti si radoš, ti si najbolji Stvoritelj.
Hvala što si me stvorio.

Dragi Isuse!

Dragi Isuse, hvala ti na dobroti, učenju, adosti i veselju. Hvala ti što me čuvaš i što čuvaš moju obitelj; hvala ti za sve.

IZVADCI IZ MATICE ŽUPE /od 23. ožujka do 15. srpnja 2019./

KRŠTENI

Lovro Skorpan, Lana Jurak, Karla Mikulić, David Banika, Luna Mihetec, Mia Antolović, Jakov Majzelj, Vito Višić, Martin Gamberger, Vida Anić, Maksimiljan Pugar, Lota Lucija Varga, Marija Marincel, Niko Crnjak, Inaki Rafael Pasquet Boschi, Luca Herve Pasquet Boschi, Laura Sočnić, Marla Antonija Kutić, Lobel Leopold Pipinić, Ema Miletić, Matilda Meštrić, Elena Stanišić, Pia Mamić, Franka Nakijoski, Mia Šarčević, Benedikt Marija Horvat, Matej Jagodin, Andrija Poljičanin, Lovro Semren, Mila Golem, Toma Soviček, Diana Josipa Žarković, Nikša Antunović, Valentina Volf, Oliver Toma Šnidarić, Vid Vražić, Mauro Voler, Lovro Mišerić, Marlena Čičko.

VJENČANI

Jere Šupe i Tina Ralašić, Kristijan Knjaz i Matea Glavurdić, Dominik Kuzel i Mateja Sršek, Karlo Pukljak i Rahela Singer, Aleksandar Kutić i Sonja Bogojevski, Tomislav Taritaš i Ivana Koletić, Matija Trgovac i Nina Palić, Luka Somek i Dana Sesar, Veno Vozetić i Ilaria Čulo, Filip Matek i Marija Tea Pavičić, Nikola Nucak i Valentina Juriš, Ivan Saračević i Ana Jurić, Domagoj Pleša i Darija Mendeš, Hrvoje – Slade Šilović i Olivia Loren Petrač, Josip Radan i Nina Ban, Cassian Felix Corzilius i Allin Bukvić.

UMRLI

Vjekoslava Meniss, Ilija Majić, Ivan Pisk, Boris Koružnjak, Branko Lončarić, Goran Huzanić, Antun Mikić, Smilja Kerac, Vlado Šošić, Marija Belić, Mira Ožvald, Vilim Markovina, Andrija Jukić, Ljubica Keber, Mira Nežmah, Dušanka Veljanović, Ruža Bagarić, Juraj Zvonc, Hrvoje Lovrić, Johanna Ludwig, Grgo Rožić, Zdravko Kobeščak, Ivan Zovak, Melita Kuntić.

Hrvoje Habljak

